Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 212
Marți 8 mai 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

In acest număr:

Sub steagul biruitor al partidului

Sărbătorim astăzi a 35-a aniversare de la înființarea partidului nostru. Ani grei, ani de luptă sîngeroasă, de împilări și silnicii, semănați cu jertfe de neuitat, ani lungi de ilegalitate, anii creșterii valului revoluționar, anii victoriei și ai eliberării, anii construcției socialiste. In fruntea luptei maselor oropsite, a muncitorimii jefuită de patroni, a țărănimii stoarse de cămătăria băncilor, a intelectualității lăsată să șomeze, a fost întotdeauna partidul.

In fruntea constructorilor de azi — același partid. Glasul său răsuna curajos în lumea întunericului și nedreptății sociale de dinaintea eliberării, chemînd masele la cucerirea puterii... Același glas răsună astăzi, chemîndu-ne, conducîndu-ne în construirea patriei socialiste.

Cînd eram copil, ieșeam în deal, pe Arburaș, pe Copăcel, să văd cum ară tractoarele pe moșia lui Todica. Avea două tractoare și două batoze, avea o ciurdă de vite și o turmă de oi, avea cîteva sute de iugăre de pămînt... Ce mai avea? Imi închipuiam că undeva, în casa lui, se află o ladă mare, plină cu bani. Parcă-l vedeam seară de seară, deschizînd-o cu chei solide, vîrîndu-și mîinile în bănet, zornăindu-l, ca în poveștile mătușei Marișca — oarba. Mă smulgea din vise cotcodăcitul vesel al găinii: ouase. Deci, să dau fuga la cuibar, să iau oul călduț încă și să fug repede în sat. Pe ou luam trei și jumătate țigări Plugar. Tata, fumător strașnic și om harnic, sculat cu noaptea în cap, nu putea lucra dacă n-avea țigări. Să te ferească sfîntul să nu i le fi adus la vreme. Ce n-aș fi dat să am în grijă măcar o clipă cheile de la lădoiul bogătașului. Să pun oul de-o parte și să-i cumpăr tatei toată tutungeria lui Cornel! Ba, să viu acasă cu poala plină de sute și să spun: „Du-te, tată, la bancă, la „Transilvania" din Cluj și scoate vexălul, cambia... Să nu aud în vecii vecilor de bancă..."

Il pismuiam nu numai eu pe bogătaș. Badea Isailă, ciobanul, sculpa ascuțit printre dinți, sudula în fricoșat, clătina din cap și zicea, sfîrșindu-mi cîte o poveste:

— Are putere Todica. Am scăpat noi de groful Bonzi, dar iată, s-a ridicat altul. N-am să ajung să-l văd și p-ăsta dărîmat.

Badea Isailă și-a văzut însă dorința împlinită. In 1945, oamenii au împărțit pămîntul și n-a mai rămas decît amintirea fostului bogătaș. Atunci am simțit pentru prima dată că pe lume s-a ivit o putere a dreptății. A doua oară, am cunoscut această putere cînd noi, studenții săraci, am fost scutiți de taxele universitare. Și, un an mai tîrziu, tata mă vestea că, în sfîrșit, după 25 de ani trudnici, și-a scos vexălul de la bancă pe prețul a trei găini. L-a rupt pe loc, înaintea casierului uluit, și a scuipat peste bucățelele risipite, zicînd:

— Iată pentru ce m-am chinuit o viață...

de **DUMITRU MIRCEA**
laureat al Premiului de Stat

Am trăit între țărani frămîntați de griji, oameni care munceau pînă la istovire ca să lege într-un fel gura pînzei, care tot destrămată rămînea. Și cît m-a bucurat odată, într-o zi de toamnă cînd, în casa unui colectivist din nordul raionului Iași, am văzut în cămară saci de făină, două putini de brînză, o balercă de ulei, iar în odaia „de curat", o mulțime de haine... „Acum de abia simt că trăiesc, zicea gazda. Muncesc, dar am ce-mi trebuie. Du-te, nevastă, și umple oala asta cu vin, să ciocnim pentru rînduielile de azi!"

Ori, mai cu seamă m-am bucurat, tot într-o toamnă, în casa unui alt colectivist, badea Gheorghe Găetan din Hărman. Ședeam la masă, seara. Badea Gheorghe a luat pîinea, a însemnat-o, după obicei, cu semnul crucii și, tăind, a zis, emoționat, cu glas răgușit:

— Ia, la șaizeci de ani am ajuns să am pe masă pîine albă din belșug!

Ce pîine bună! Albă, crescută, gustoasă. Atunci i-am spus badei Gheorghe cît ne bucuram noi, copiii, cînd venea tata de la tîrg și ne aducea o... jimblă, o franzelă! Lux mare era o franzelă în casa unui țăran!

Puterea care a adus în vatra țăranilor noștri asemenea bucurii e partidul. A șters datorii vechi, a dat pămînt, a deschis înaintea țărănimii muncitoare drumul către belșug și bunăstare. Unde s-au pomenit la sate cinematografe? Acum sînt. Dacă nu peste tot fixe, cel puțin aduse cu caravana... Unde s-au pomenit lumină electrică și aparat de radio în casa țăranului truditor? Acuma sînt... Unde s-au pomenit la sate biblioteci pline de cărți, case de naștere, dispensare înzestrate cu tot ce este necesar? Ca să nu mai vorbesc de rețeaua magazinelor sătești. Toate acestea schimbă înfățișarea satului, pun pe fugă neștiința, misticismul, bolile, fac ca viața țărănimii noastre să se schimbe mult în bine, să devină luminată și civilizată.

La o consfătuire pe țară, a fruntașilor recoltelor bogate, am cunoscut mai mulți țărani muncitori, veniți la București să-și împărtășească experiența. Unii au adus mostre de cartofi, alții, mostre de grîu și de porumb. Au vorbit despre realizări și lipsuri cu competență, curaj și încredere — deschis. Au adus cu toții mulțumiri partidului care le-a pus la îndemînă mijloacele și mai ales le-a dat încredere, prețuindu-le munca: „Produceți cît mai mult spre folosul vostru și al țării". In anii puterii populare, țăranii muncitori — aceiași plugari de acum 25 de ani — scot recolte record, dovedindu-se a fi maeștri neîntrecuți în lucrarea pămîntului după știință.

Ei sînt mîndri raportînd că porumbul a dat cinci-șase mii de kilograme de boabe la ha, că griul a dat trei mii cinci sute, că sfecla a trecut peste cinci vagoane la hectar! Cu toți încheiau cam așa: „Sîntem mulțămitori partidului pentru ajutorul dat. Niciodată n-am avut asemenea recolte..."

Is tot mai mulți colectiviștii — din țara noastră — care își zic „milionari". Asta înseamnă că gospodăriile din care fac parte își socotesc veniturile bănești în milioane, iar producția de cereale — în tone. „Kilogramele ne încurcă, îmi spunea o dată un președinte de gospodărie colectivă. Prea sînt multe. Noi socotim în tone, că-i mai ușor!" Găsim asemenea oameni la Livedea, regiunea București, la Mădăraș, regiunea Oradea, la Berveni, regiunea Baia Mare, și în multe alte locuri. Cum să nu te bucure astfel de semne ale viitorului, sămînța bunăstării și belșugului!

O, nu zice nimenea că nu avem greutăți! De pildă, încă n-am rezolvat problema pîinii. Septelul nostru se poate dubla, tripla chiar. Posibilități există. Sîntem în măsură să producem chiar mai mult de 15 milioane tone de cereale.

Harnica noastră țărănime muncitoare are o experiență bogată în ale plugăriei. Pămîntul țării e mănos și rodnicia lui poate fi și mai mult sporită. La îndemnul partidului, țăranii muncitori pășesc în număr tot mai mare pe drumul agriculturii socialiste — drumul marilor recolte și al bunăstării. Crește necontenit parcul de mașini și tractoare în agricultură — rod al dezvoltării industriei socialiste, al ajutorului frățesc dat de muncitori țăranilor. Cuceririle științei sînt tot mai larg aplicate pe ogoarele patriei.

Cînd pe ogoarele noastre împreunate, fără haturi, mașinile vor înlocui în cea mai mare parte truda vitelor și a omului, cînd pe întreaga suprafață arabilă a țării se vor da îngrășăminte din belșug, cînd buruienile vor pieri sub acțiunea soluțiilor aruncate din avioane peste semănături, cîmpurile vor întrece în rodnicie cele mai îndrăznețe închipuiri. Nu sîntem departe de aceste minuni. Omul, cu mintea lui, omul eliberat de exploatare, stăpînește astăzi puteri nemăsurate. Energia atomului plus energia socialismului — iată viitorul.

Sărbătorim a 35-a aniversare a partidului încrezători în forțele noastre și în drumul arătat de partid. Vom birui greutățile de azi, desfășurînd larg steagul neînvins ridicat de partid. Sîntem harnici și cutezători. Avem conducere pe potriva noastră. Oare nu stăpînim în felul acesta viitorul? Il stăpînim. Chezășie stau victoriile de pînă acum, toate inspirate și organizate de partidul nostru, partid al oamenilor muncii de la orașe și de la sate. Slavă lui! Slavă poporului nostru, constructor al socialismului!

Insemnări

LOCURI ISTORICE

Nu mi s-a părut lungă calea de la Telega la Doftana. Imi dădea aripi la drum nerăbdarea. Luam parte la excursie împreună cu grupul celor 300 de țărance muncitoare din raioanele Insurăței, Brăila și Măcin, care, în cinstea zilei partidului nostru iubit, vizitau închisoarea morții, pe care comuniștii — cei mai de seamă fii ai poporului nostru — o transformaseră într-o școală revoluționară a luptei pentru un viitor luminos.

In preajma Doftanei, am făcut primul popas la grădina lui Galuzinschi. Călăuza ne-a explicat că Galuzinschi a fost unul din acei țărani muncitori revoluționari care acum vreo douăzeci de ani au cerut pămînt pentru țărani. Cu ani grei de temniță a plătit el cutezanța de a se fi ridicat contra tiranilor stăpînitori. Intre zidurile umede ale Doftanei, Galuzinschi s-a îmbolnăvit de plămîni. Doctorul i-a aprobat să iasă cîteva ore pe zi în curte, la aer. Aci, deținutul a făcut o grădină și a plantat cîțiva caiși. Galuzinschi a pierit o dată cu prăbușirea cetății suferințelor, dar grădina lui a rămas frumoasă, înfloritoare, ca viața noastră de astăzi, pentru cucerirea căreia luptase și el.

Prima sală pe care am vizitat-o a fost aceea în care erau expuse costumele zdrențuite de ocnași, instrumentele de tortură și fotografiile celor căzuți. Apoi am pătruns în gangurile înfiorătoare care duc spre celulele „H".

— M-a străbătut un fior rece prin tot corpul, tovarășă Vasilica, îmi spunea cu sinceritate țăranca muncitoare Jana Răileanu din comuna Baldovinești.

Pricina fiorului nu era, cred, frigul care domnea în acele ganguri sumbre, ci emoția. Și Jana Răileanu și prietenele ei Georgeta Stanciu și Stanca Samoilă încercau aceleași sentimente în fața locurilor istorice pe care le vizitam. Istoria Doftanei este o pagină eroică din lupta clasei muncitoare.

Ne spunea bătrîna călăuză, el însuși un fost deținut, povestea tristă a celulelor „H".

— Vedeți scara asta în spirală? ne întrebă el. Pe aici erau tîrîți oameni în lanțuri. Apoi erau aruncați în țarcul strîmt de piatră. Luni și ani de zile ședeau la „H" cei mai buni fii ai poporului nostru muncitor. Dar nimic nu i-a putut înfrînge.

Cînd am ieșit la lumină, pe chipurile unora dintre vizitatoare am putut citi și ură, și dragoste adîncă. O ură cruntă împotriva călăilor burghezo-moșierești, care au încercat să înfrîngă prin teroare voința dîrză, devotamentul nemărginit față de patrie și popor al comuniștilor. Puteam desluși pe chipuri admirația și dragostea adîncă față de partid, față de conducătorii lui, care, înfruntînd teroarea regimurilor trecute, au luptat fără încetare pentru fericirea poporului.

★

Am avut prilejul să vizităm castelul Peleș, de la Sinaia. Am pășit pe covoare persane, prin uriașele săli de marmoră. Am văzut obiecte scumpe, suflate în aur, bătute cu pietre prețioase. Am făcut pentru prima dată în viața noastră cunoștință cu luxul orbitor în care se lăfăiau monarhii, cei mai mari exploatatori, apărători ai exploatatorilor.

Că într-o străfulgerare mi-am amintit atunci ce-mi povestise Jana Răileanu despre copilăria ei necăjită din satul Baldovinești. Argățea la chiaburi pentru un ciur de mălai. In Baldovinești, țăranii erau măcinați de foame și pelagră. La Sinaia, caracatița regală mai aduna cîțiva pumni de aur. La Baldovinești perceptorul scotea țoalele zdrențuite ale țăranilor la vînzare. La Sinaia, regele își mai cumpăra cîteva covoare din Persia. Intr-o primăvară, apele Siretului revărsat au luat cu ele o parte din casele satului. Sinistrații au făcut jalbă la palat. Au cerut ajutoare și fonduri pentru construirea unui dig. Li s-a răspuns că stăpînirea n-are bani! Desigur, pentru Peleș și pentru alte zeci de castele regale, se găseau destui bani.

...In sala cea mare a castelului, s-a așternut tăcerea. In cuvinte simple, dar simțite, țărancele muncitoare Georgeta Stanciu, Stanca Samoilă și altele și-au exprimat ura și indignarea față de jefuitorii monarhi și recunoștința față de partidul care ne-a scăpat de exploatare și ne-a făcut stăpînitorii tuturor acestor bogății.

Vasilica Tășlăoanu
corespondent

OAMENII MUNCII DE PE OGOARE

Cinstesc prin muncă însuflețită glorioasa aniversare a partidului

★ ★ ★

Semănatul porumbului la gospodăria agricolă de stat Urleasca se face în cuiburi așezate în pătrat cu ajutorul mașinilor sovietice tip S.K.G.—6. La secția centru a gospodăriei lucrează două din aceste mașini.

In foto: Tractoristul fruntaș Dumitru Marinescu, împreună cu muncitorul Constantin Ionescu, care deservește mașina, însămînțează zilnic cîte 20 ha, depășindu-și norma cu 185 la sută.

(Foto: N. SCARLET)

★ ★ ★

Fiecare zi, folosită din plin

Folosirea fiecărei ore și zile bune de lucru constituie pentru oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Iași preocuparea principală în campania din primăvara acestui an. Ei au lucrat cu însuflețire și în zilele de 30 aprilie, 1 și 2 mai. Astfel, viteza zilnică în ultimele zile a fost depășită cu 78 la sută, ceea ce a făcut ca în această perioadă să se însămînțeze în regiune 70.200 ha. In raionul Negrești, care se menține fruntaș pe regiune în campania agricolă de primăvară, planul însămînțărilor a fost realizat în proporție de peste 82 la sută.

In regiune se lucrează intens acum la terminarea însămînțării porumbului.

Roade ale muncii unite și organizate

Gospodăriile agricole de stat Luduș, Cămărașu, Bădeni și Cojocna, peste 150 de gospodării colective și întovărășiri agricole și aproape 50 de comune din regiunea Cluj au încheiat cu succes campania însămînțărilor de primăvară. In raionul Luduș, unde s-a folosit întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și a atelajelor, însămînțările s-au terminat, iar în alte raioane, ca Sărmaș, Cluj, Gherla, Zalău și Aiud, se însămînțează ultimele suprafețe cu porumb. Colectiviștii și întovărășiții din regiune au însămînțat suprafețe sporite cu grîu, orz, orzoaică, sfeclă de zahăr și alte culturi, iar țăranii muncitori cu gospodărie individuală din majoritatea raioanelor au sporit suprafețele însămînțate cu cereale, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și cartofi.

La aceste succese o contribuție importantă au adus-o stațiunile de mașini și tractoare, care au efectuat un mare volum de lucrări mecanizate. Mecanizatorii de la stațiunile de mașini și tractoare Sărmaș și Bonțida au depășit prevederile contractuale. 70 de tractoriști din regiune și-au depășit sarcinile ce le reveneau pentru întreaga campanie. Brigada a 6-a de tractoare de la S.M.T. Sărmaș, condusă de Constantin Hulpe, de pildă, a realizat planul campaniei în proporție de 125 la sută, iar tractoristul Dănilă Vinte din această brigadă și-a depășit planul pe campanie cu 51 la sută.

Angajamentul a devenit faptă

— Să muncim cu hărnicie zi și noapte, să folosim fiecare ceas bun de lucru, pentru ca ziua de 8 Mai, ziua partidului nostru drag, să ne găsească cu planul campaniei de primăvară îndeplinit pe stațiune.

Cuvintele de mai sus fuseseră rostite de tov. Gh. Țibuleac, directorul S. M. T.-ului Cobadin, regiunea Constanța, în ședința de producție din 25 aprilie. Mecanizatorii au răspuns cu însuflețire acestui îndemn. Ei au lucrat cu multă rîvnă și au reușit astfel să termine întregul volum de lucrări planificate pentru campania de primăvară numai în 24 de zile lucrătoare, cu 8 zile mai devreme decît data prevăzută în plan. Față de cei 10.205 hantri planificați, stațiunea a executat pînă în prezent un volum de lucrări de 11.217 hantri, realizîndu-și planul în procent de 109,9 la sută.

Succesele cele mai importante le-a dobîndit brigada a XVI-a de M.T.Z-uri, condusă de comunistul Cosma Mitran. Lucrînd pe ogoarele colectiviștilor din Ciocîrlia de Jos, această brigadă a reușit să execute peste două planuri (951 de hantri în loc de 460 de hantri planificați).

Cu 91 de procente și-a depășit planul și brigada a X-a K.D., condusă de șeful de brigadă Gheorghe Nuțu, care lucrează la gospodăria colectivă din Osmancea.

La gospodăria colectivă „8 Mai" din Cobadin, însămînțările de primăvară au fost terminate încă de la 1 Mai. Pe ogoarele acestei gospodării au lucrat tractoriștii din brigada a XV-a de sub conducerea tov. Mihai Mănoiu. Folosind două cupluri de semănători, ei și-au realizat planul în procent de 135 la sută. Cu un astfel de cuplu, tractoristul Gheorghe Nuțu II a însămînțat zilnic cîte 29 — 31 ha.

Fruntașul stațiunii este tractoristul comunist Ion Ciupercă din brigada I I.A.R. care pînă în prezent a realizat 361 de hantri, față de cei 111 planificați. El a economisit totodată 775 kg de motorină.

Pe graficul întrecerii între mecanizatori, tov. Ion Ciupercă este urmat îndeaproape de tractoristul utemist Dumitru Molniceanu, din brigada a XVI-a, care a realizat 251 de hantri, față de 115 hantri planificați. Și el a economisit aproape 500 kg de motorină.

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T Cobadin se pregătesc să înceapă prășitul mecanic pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raza de activitate a stațiunii.

I. LEȘEANU

Pe calea arătată de partid

Convingîndu-se de foloasele lucrării în comun a pămîntului, tot mai mulți țărani muncitori din satele și comunele patriei noastre pășesc cu încredere pe calea agriculturii socialiste, alcătuind noi gospodării colective și întovărășiri agricole.

In regiunea Ploești, spre exemplu, numai în cursul lunii aprilie a.c., au fost întemeiate 7 noi gospodării colective, care cuprind aproape 170 de familii de țărani muncitori și o suprafață de 450 ha de teren. De asemenea, tot în luna aprilie au luat ființă în această regiune încă 79 de întovărășiri agricole. Cele mai multe întovărășiri au fost înființate în raioanele Buzău, Cislău, Ploești, Pogoanele și Rîmnicu Sărat.

In unele sate și comune, țăranii muncitori și-au unit în întovărășire nu numai terenul arabil, ci și animalele de producție pe care le vor crește în comun. Așa, bunăoară, zilele trecute, în comuna Trestieni, raionul Buzău, 38 de familii de țărani muncitori au pus bazele unei întovărășiri agrozootehnice. In semn de recunoștință pentru partid, care i-a îndrumat pe drumul marilor recolte, al belșugului și bunăstării, țăranii muncitori au dat întovărășirii lor numele de „8 Mai".

Insuflețiți de dorința de a întîmpina cea de a 35-a aniversare a partidului cu succese deosebite în munca pentru asigurarea în acest an a unor recolte îmbelșugate, membrii tuturor cooperativelor agricole de producție nou înființate în regiunea Ploești au terminat lucrările din campania agricolă de primăvară.

COMUNICAT

cu privire la rezultatele provizorii ale recensămîntului populației Republicii Populare Romîne din 21 februarie 1956

Comisia Centrală de Recensămînt comunică:

Numărul locuitorilor Republicii Populare Romîne stabilit la recensămîntul populației din 21 februarie 1956 este de 17.489.794, din care 8.502.298 (48,6%) bărbați și 8.987.496 (51,4%) femei.

Din numărul total al locuitorilor, 5.475.427 (31,3%) reprezintă populație urbană, iar 12.014.367 (68,7%) populație rurală.

Capitala țării are un număr de 1.236.905 locuitori.

Populația orașelor reședințe de regiuni este următoarea:

Bacău	54.146
Baia-Mare	35.926
Cluj	154.752
Constanța	99.690
Craiova	96.929
Galați	95.646
Deva	16.316
Iași	112.989
Oradea	99.007
Pitești	38.333
Ploești	114.560
Orașul Stalin	123.882
Suceava	20.942
Timișoara	142.251
Tg. Mureș	65.188

Celelalte orașe principale ale țării au următoarea populație:

Arad	106.457
Brăila	102.491
Sibiu	90.478
Satu-Mare	52.099
Buzău	47.593
Reșița	41.241
Hunedoara	36.498
Turda	33.610
Piatra-Neamț	32.646
Giurgiu	32.607
Mediaș	32.503
Turnu-Severin	32.485
Bîrlad	32.043
Lugoj	30.258

Pe regiuni, populația țării la 21 februarie se prezintă astfel:

Reg. Bacău	962.869
Reg. Baia-Mare	712.510
Reg. București	1.570.959
Reg. Cluj	1.259.176
Reg. Constanța	635.936
Reg. Craiova	1.504.289
Reg. Galați	1.024.619
Reg. Hunedoara	572.671
Reg. Iași	935.545
Reg. Oradea	858.835
Reg. Pitești	1.121.319
Reg. Ploești	1.349.148
Reg. Stalin	901.825
Reg. Suceava	915.947
Reg. Timișoara	1.195.880
Reg. Aut. Maghiară	731.361

Dezvoltarea radiofoniei în R. P. R.

Radiodifuziunea romînă transmite în fiecare zi, cu iuțeala gîndului, la milioane de oameni din țara noastră și de peste hotare, cele mai noi vești din patrie și din străinătate, emisiuni consacrate artei, științei și culturii, emisiuni muzicale și literare apreciate de ascultători.

In anii puterii populare radiofonia din țara noastră a luat o largă dezvoltare. In Capitală s-a construit Casa Radiofoniei, cu zeci de studiouri și cabine tehnice dotate cu aparataj ultra modern. Rezultatele întăririi bazei materiale a radiodifuziunii se oglindesc în următoarele date: în 1938 se transmiteau programe care au totalizat 3.600 de ore; în anul 1955 numărul orelor de emisie a fost de aproape 20.000. In 1955 numărul orelor de emisie pentru străinătate, cu programe în 10 limbi, a fost de 5.815; în 1938 aceste ore au fost în număr de 78.

A crescut numărul formelor de emisie ale posturilor noastre de radio. In multe din cele 58.000 de scrisori sosite în anul 1955 pe adresa Radiodifuziunii romîne, auditorii și-au exprimat mulțumiri pentru cele aproape 90 de forme de emisiuni: Teatru la microfon, Gazeta radio, Radiomagazin, Trei cărți pe săptămînă, Să ne cunoaștem patria, De toate pentru toți, Luceafărul etc. Pentru minoritățile naționale se transmit emisiuni speciale în limbile maghiară, germană și sîrbă.

In ultimii ani s-au pus în funcțiune studiouri regionale de radio la Cluj, Timișoara și Craiova.

In cel de al doilea plan cincinal se va introduce televiziunea în Capitală și în alte orașe ale țării. Rețeaua de radiodifuziune se va extinde cu două stații noi. De asemenea, se va lărgi rețeaua de radioficare.

In țară funcționează 400 de centre de radioficare cu mai mult de 400.000 de difuzoare, dintre care circa 300.000 în gospodăriile țărănești. Numărul abonaților la radio a crescut. In timp ce în anul 1944 erau 96.759 de abonați, astăzi numărul lor întrece cifra de 1.000.000.

DECORAȚI CU ORDINE ȘI MEDALII

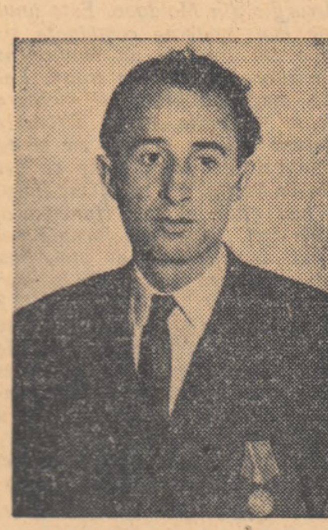
GHEORGHE MOLDOVEANU

Mulgător fruntaș la G.A.S. Andrășești, regiunea București. A obținut, într-un an, o depășire de plan de 14.235 litri de lapte. Decorat cu „Ordinul Muncii" clasa a III-a

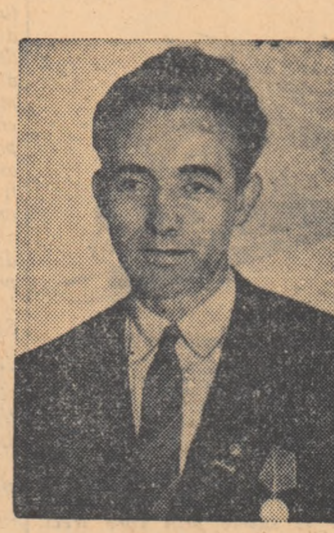
ZAIȚ CONSTANTIN

Tractorist fruntaș la S.M.T. Gotlob, regiunea Timișoara. A avut de realizat în anul trecut 366 hantri și a realizat 1.053 hantri. Decorat cu „Ordinul Muncii" clasa a III-a

GHEORGHE PANTEA

Șef de sector la întreprinderea de construcții agrozootehnice din Ministerul Agriculturii. In anii 1954 și 1955, sectorul condus de el a depășit cu mult planul de producție. Decorat cu „Medalia Muncii"

EMILIAN EZICHIL

Șeful serviciului tehnic din direcția generală a gospodăriilor silvice.

In sectorul de activitate condus de el, planul de producție a fost depășit cu 106,7 la sută. Decorat cu „Medalia Muncii"

Prin munca noastră dăm viață hotărîrilor Partidului

Calea belşugului şi bunăstării

Intr-una din zilele trecute, la gospodăria noastră colectivă au venit în vizită cîtiva profesori de la Facultatea de agronomie din Iași. Au mers și la cîmp. Pe o tarla, unde lucrau oamenii, au stat de vorbă cu George Strătulă, intrat în colectiva noastră în urmă cu abia o săptămînă. Intrebat fiind de oaspeți ce l-a îndemnat să se înscrie în gospodărie, Strătulă a răspuns, fără să stea mult pe gînduri:

— Faptele și îndemnul partidului...

Avea dreptate, multă dreptate. Și noi, cei care acum trei ani am pornit la drum împreună, am urmat îndemnul partidului nostru. Și bine am făcut. La început, ce-i drept, munca n-a fost de loc ușoară. Au fost greutăți, neînțelegeri. Cînd în adunările generale se făceau propuneri să ridicăm noi construcții, să înmulțim numărul animalelor de rasă, să plantăm pomi și viță de vie de soi, unii colectiviști șovăiau. Dar, în frunte cu comuniștii, noi am pășit neabătut pe drumul înfloririi colectivei.

Am dezvoltat an de an fermele de animale. Să vă spună ciobanul nostru, Vasile Tătaru, dacă în împrejurimi există oi mai frumoase ca cele 200 ale noastre, de rasă caracul; veniți să vedeți cu cîtă dragoste îngrijește și hrănește gîștele gospodăriei colectivista Maria Aodochiei, cît suflet pune colectivistul Nicolae Ursu în munca de întreținere a celor 7 scroafe și 39 de purcei ai noștri. Muncesc cu tragere de inimă colectiviștii, deoarece și-au dat seama că înflorirea gospodăriei este spre folosul lor.

Cîtă vreme a muncit de unul singur, Gheorghe Aodochiei n-a izbutit să alunge sărăcia din casă. N-avea cu ce să lucreze bine pămîntul, iar acesta îi da roade puține. Belşug de produse agricole n-a avut niciodată. Anul trecut a intrat în gospodărie; pentru zilele-muncă făcute cu 4 membri ai familiei, a primit peste 4.000 kg. de grîu, afară de lînă, brînză și bani. A cumpărat haine și încălțări, a început să-și ridice casă, ba și-a luat și aparat de radio.

Ca Aodochiei sînt mulți în colectiva noastră.

Pilda muncii unite, roadele dobîndite au făcut pe mulți țărani muncitori cu gospodării individuale să vină alături de noi. In afară de gospodăria noastră, în satele comunei au mai luat ființă și alte cooperative de producție agricolă. De curînd, 15 întovărășiți din satul Driste, care ține de comuna noastră, au făcut cereri să alcătuiască și ei o colectivă; iar în celelalte sate ale comunei — Buhăceni, Ionășeni și Pășăteni — au luat ființă întovărășiri.

Nu e departe ziua cînd și restul țăranilor muncitori din satele comunei Trușești vor păși pe calea agriculturii socialiste — calea belșugului și bunăstării.

VICTOR BUTNARU
președintele G.A.C. din comuna Trușești, regiunea Suceava

Se schimbă înfățișarea satului

Sîntem oameni mai în vîrstă și multă știință de carte nu avem, că n-am putut învăța la vremea noastră. De aceea, iertată ne fie stîngăcia în ale scrisului. In rîndurile astea simple, fără meșteșug cărturăresc, vrem să arătăm cîte s-au schimbat în viața și în comuna noastră, prin grija partidului.

Una dintre primele măsuri cu care partidul a venit în ajutorul oamenilor săraci a fost reforma agrară. Mulți dintre consătenii noștri au fost împroprietăriți cu cîte un iugăr-două de pămînt. Și cîțiva dintre noi, cei care scriem aceste rînduri, am primit atunci pămînt. Fapt de seamă a fost împroprietărirea. Și după aceea, partidul a vegheat zi de zi și ne-a ajutat să ne facem viața mai bună și mai luminoasă. Ca să putem culege cît mai multe roade de pe ogoarele noastre, ne-au fost puse la îndemînă semințe de soi de la stat și mașini, ni s-a dat sprijin ca să ne putem cumpăra vite și unelte de muncă. Cînd vorbim despre sprijinul pe care partidul ni-l dă neîncetat pentru ridicarea producției agricole, nu putem să nu amintim că în comuna noastră a fost trimis un inginer agronom ca să ne îndrume în a munci pămîntul cu meșteșug.

Cu sprijinul partidului, am înfăptuit multe în comuna noastră. Ca să scriem istoricul fiecărui fapt, ar trebui multe pagini de ziar. Așa că ne mulțumim doar să le numărăm. Iată, avem la noi în comună o maternitate înființată încă din 1948; tot din același an avem trei grădinițe de copii, iar în timpul muncilor de vară, în fiecare an se organizează o grădiniță sezonieră. Avem, de asemenea, trei cooperative de consum și un magazin universal. In anul 1953, am adus apă de băut în comună prin instalație specială, de la o distanță de 3 km, întrucît cea din fîntînile noastre era sărată.

In primăvara aceasta, în comuna noastră a fost deschis un punct T.B.C., iar în curînd va fi terminată amenajarea unui spital.

Ascultînd îndemnul partidului, am pornit să croim făgaș nou vieții noastre. In primăvara aceasta, au luat ființă la noi în comună o întovărășire agricolă și două asociații simple pentru cultivarea soiei și sfeclei de zahăr. Dar noi nu ne vom opri aici. Mulți dintre noi am vizitat gospodăriile colective din comunele învecinate și am văzut traiul îmbelșugat al colectiviștilor, iar acum ne frămîntă și pe noi gîndul întemeierii unei colective în comuna noastră. Indemnul partidului de a porni pe drumul gospodăriei agricole colective, pe drumul belșugului și al bunăstării, prinde zi de zi rădăcini tot mai adînci în inimile noastre.

IULIU CIPLEA și **ION CIPLEA** membri ai întovărășirii agricole, **IOSIF GASPAR** și **ŞANDOR BANYÁSZ**, țărani muncitori cu gospodărie individuală, **CAROL UNGVARI**, membru în asociația pentru cultura sfeclei de zahăr, comuna Cojocna, regiunea Cluj

Redăm agriculturii noi terenuri

In luna martie, înainte de începerea lucrărilor de însămînțări, am desțelenit 10 hectare de pășune neproductivă, la întovărășirea agricolă din comuna Hoteni. Și multe lucruri ce trebuie neapărat povestite s-au petrecut în puținele zile în care am executat această lucrare.

In seara cînd am sosit cu cele două tractoare K.D.—35 la marginea terenului sterp, împresărat de mărăcini și mușuroaie, ne-au întîmpinat președintele întovărășirii și un grup de țărani muncitori. Aceștia păreau neliniștiți și curioși în același timp. Erau stăpîniți de oarecare îndoială. Privirile lor parcă ne-ar fi spus: „oare locul acesta sterp va putea fi arat și lucrat așa cum trebuie, vor crește pe el plantele semănate de mîna omului?" Unii se întrebau dacă „caii de foc", dacă fiarele plugurilor vor răzbi puterea pămîntului înțesat de rădăcinile ierburilor și mărăcinilor. De aceea, erau nerăbdători să ne vadă trăgînd primele brazde.

Am pornit, în sfîrșit, la lucru. Brăzdarele se înfigeau adînc în țelină; nerezistînd puterii plugului, pămîntul se lăsa răscolit. Brazdele late, umede și lucioase, asemenea unor șerpi uriași, se întindeau în urma noastră. Cu fiecare tură făcută, arătura se lățea. Privirile întovărășiților ne urmăreau cu drag. Unii dintre ei măsurau adîncimea arăturii. Alții luau din arătură cîte un pumn de pămînt reavăn, cercetîndu-l cu atenție. Oamenii erau acum veseli, bucuroși. Iar bucuria lor o simțeam și noi. Aceasta ne făcea să lucrăm mai cu spor. Prin munca noastră redam agriculturii o parte din suprafața planificată în noul cincinal. Terenul arabil al întovărășirii sporea. Pe pășunea neproductivă unde în verile trecute vitele rătăceau flămînde toată ziua după cîteva fire de iarbă, chiar din acest an vor crește recolte bogate de porumb pentru boabe și siloz.

La începutul acestei primăveri, și tractoristul Petru Vîrvă și-a putut îndeplini dorința exprimată la ședința în care ni s-au prelucrat documentele Congresului partidului. El a desțelenit peste 30 ha de izlaz sterp pe care sfatul popular al orășelului Huși îl va cultiva cu plante furajere de mare productivitate. Alți mecanizatori din stațiunea noastră au redat agriculturii 10 hectare de teren ocupat cu pășuni neproductive la gospodăria colectivă din comuna Tîrzii.

Cu totul, de la începutul acestei primăveri, S.M.T.-ul nostru a desțelenit peste 240 de hectare.

RUZA FRANȚ, CONSTANTIN STOLERU și ION PAVEL
mecanizatori din brigada a X-a de la S.M.T. Huși, regiunea Iași

In semn de recunoștință

Martie 1954. Inceput de primăvară. Pentru mine, proaspăt inginer agronom, repartizat la o gospodărie colectivă dintr-un sat dobrogean, început de viață nouă. Gîndul și inima îmi erau stăpînite de recunoștință față de partidul nostru, care m-a ajutat să-mi împlinesc visul ce mi-l făurisem încă din anii copilăriei mele: acela de a deveni inginer.

Increzător în forțele mele proprii și avînd ajutorul partidului, mi-am început munca în mijlocul colectiviștilor din [illegible] și apoi în mijlocul celor din satul vecin, Casa Vodă. Colectiviștii m-au primit cu încredere, dînd ascultare sfaturilor mele. Și, încercînd, am reușit să înfăptuim realizări însemnate, așa cum plănuisem încă de pe băncile Institutului. Membrii gospodăriei colective în care lucrez au semănat anul trecut porumb pe 302 ha și floarea-soarelui pe 56 ha în cuiburi așezate în pătrat. De asemenea, au plantat în vară pe o suprafață de 120 ha cartofi ierovizați. Și agrotehnica aplicată de ei, sub îndrumarea mea, a dat roade. In toamnă, de pe tarlalele gospodăriei s-au cules cîte 2.540 kg de porumb boabe și peste 16.000 kg de cartofi la ha. Recoltele mari obținute i-au îndemnat pe colectiviști să însămînțeze în acest an 421 ha cu porumb și 100 ha cu floarea-soarelui în cuiburi așezate în pătrat. De asemenea, în vară vor cultiva cartofi ierovizați pe 5 hectare.

Ținînd seama de posibilitățile reale care stau la îndemîna gospodăriei, am sfătuit pe colectiviști să dea o mai mare atenție dezvoltării creșterii animalelor și păsărilor, dîndu-le totodată îndrumări practice în această direcție. Ascultînd îndemnul meu, colectiviștii au construit anul trecut o maternitate pentru 24 de scroafe, un grajd pentru 100 de vaci, altul pentru 100 de oi, un saivan pentru oi și un coteț pentru păsări. La ferma de păsări a gospodăriei se află acum 300 de găini și peste 1.000 de pui.

Rezultatele frumoase ale gospodăriei colective, plus munca politică desfășurată permanent, au avut o puternică înrîurire asupra țăranilor muncitori cu gospodării individuale, făcîndu-i să înțeleagă că locul lor e în colectivă. Drept rezultat, la sfîrșitul lunii martie a acestui an, în satul Casa Vodă nu mai exista nici o familie de țărani muncitori în afara gospodăriei colective.

La a 35-a aniversare a înființării partidului nostru, mă angajez să muncesc cu toate puterile pentru continua întărire a gospodăriei colective și pentru atragerea tuturor țăranilor muncitori din satele învecinate pe calea belșugului și bunăstării.

Ing. CONSTANTIN HARAS
G.A.C. Casa Vodă, raionul Medgidia

9 MAI 1877

Ziua de 9 Mai 1877 marchează un moment de mare însemnătate în istoria poporului nostru, ea fiind data eliberării țării de sub jugul otoman. Poporul romîn — liber și stăpîn astăzi în țara sa — cinstește cu adîncă recunoștință memoria eroilor săi de la 1877, care, alături de ostașii ruși, și-au vărsat sîngele pentru eliberarea națională, pentru libertatea patriei.

Greul războiului din 1877 a apăsat pe umerii poporului muncitor, ai țăranilor și lucrătorilor de la orașe. Deși crunt exploatate și lipsite de drepturi, masele populare dornice de libertate și iubitoare de patrie au răspuns la mobilizare cu entuziasm, cu elan patriotic. Soldații, în cea mai mare parte țărani, nădăjduiau că, după eliberarea țării de sub jugul turcesc, se vor ivi și pentru ei zorile unei vieți mai bune. Nădejdile lor au fost însă crunt înșelate. Cei întorși acasă din război au fost siliți să ducă mai departe jugul greu al exploatării sociale și naționale. Cu sprijinul monstruoasei cîrdășii burghezo-moșierești, țara a fost vîndută capitaliștilor din Apus, care au înrobit-o mai greu decît turcii.

Poporul nostru și-a cucerit adevărata independență națională după aproape șapte decenii, la 23 August 1944, prin lupta maselor populare, conduse de P.C.R. și cu ajutorul vitezelor armate ale Uniunii Sovietice.

Publicăm mai jos un fragment din povestirea „Călărașul" de M. Sadoveanu. Descriind emoționant vitejia roșiorilor și călărașilor noștri, autorul scoate în evidență că victoria în războiul de independență a fost cîștigată prin eroismul și jertfele de sînge ale maselor de oameni simpli, că făuritorul istoriei este poporul.

CĂLĂRAȘUL

Fragment din „Opere" volumul VI de M. Sadoveanu

. . . . .

Dincolo de Vid, dinspre taberele lui Osman-Pașa, se arătară fesurile turcești și, o dată cu ele, fulgerările armelor. Indată sentinelele romîne care se dosiseră bine dincoace, ieșiră în lumină, puseră mîinile streașină la ochi, cercetînd malurile de dincolo, apoi își pregătiră carabinele.

Din cutele văilor izvorîră grămezile adînci și dese ale osmanliilor și se îndreptară spre podul de peste Vid. Călărașii încălecară și se șterseră din lumină. Iar taborele turcilor, după ce se subțiară în trecătoarea podului de piatră, dintr-o dată se lărgiră, și fruntea se răsfiră repede în tiraliori.

Valea tăcută a rîului se umplu de oameni. Liniștea fu sfîșiată de cîteva împușcături răzlețe: se retrăgeau avantposturile cavaleriei noastre. Apoi, deodată, izbucni dinspre Dolni-Dubnic tunul. La a treia bătaie, în rîndurile dușmane se iscă un nour cenușiu, o frămîntare grăbită; cîteva țipete lungi sfredeliră văzduhul. Pe urmă regulat, după bubuirile tunetelor cădeau și trăsnetele în batalioanele vrăjmașului, deschizînd răni în rîndurile strînse.

Dar tiraliorii se apropiau și coloanele urmau și ele. Tunul bătea din ce în ce mai des, sfîrticînd grămezile, — cînd o dată, regimentele roșiorilor noștri izbucniră de pe podișul Dolni-Dubnicului, revărsîndu-se ca un șuvoi de sînge pe costișă. După ele, venea, tălăzuindu-se, o pînză întunecoasă de călărași.

Tunurile începură mai cu putere. Batalioanele vrăjmașe se frămîntau, artileria lor umbla rătăcită, căutînd loc prielnic, călăreții se răsfirau și se strîngeau alergînd pe de laturi.

Din porumbiștile înalte din josul Vidului începură a cădea pocnituri de carabină. Nouri ușurei, ca pufăieli de luleie, se ridicau deasupra ogoarelor verzi și pocniturile scurte se grămădeau tremurînd ca o pîrîire prelungă. Apoi bătăile se răreau o clipă, răzlețindu-se, — și, dintr-o dată, o salvă rupea văzduhul; apoi se răsfira iar în pîrîiri cînd mai lungi, cînd mai scurte... Batalioanele inamicului, înalte din coastă, începură a se mișca, a se întinde în ziduri lungi: ostașii cădeau unii după alții, izbiți de gloanțe, grămezi întregi se zvîrcoleau, învăluite de izbucnirile înflăcărate ale ghiulelelor. Șirurile lor veneau repede, dar grindina de plumb le opri. Tiraliorii se răstrînseră înapoi, căzură în grămezi, șirurile povîrniră și se opriră. Și în clipa aceasta, trîmbițele roșiorilor zvîrliră în văi țipete mînioase. Șivoiul roșu porni furtunos, săbiile se ridicară scînteind, lăncile se plecară și miile de stegulețe zbîrniră: călăreții se aplecară pe oblîncuri, caii zguduiră pămîntul în ropotul copitelor; peste batalioanele păgîne trecu parcă un freamăt de vînt. Cînd strigătele sălbatice izbucniră, coloanele turcești dădură îndărăt. In avîntul lor, roșiorii și călărașii, răsfirîndu-se, dădură izbitura în tot zidul vrăjmaș: săbiile șuierară, lăncile străbătură trupuri omenești, vîrtejuri după vîrtejuri se învălmășau, tunurile și carabinele conteniră, numai urletele năvălitorilor și răcnetele celor nădrobiți se amestecau și se ridicau ca o muzică a mîniei și a urii, către cer.

Și taborele osmanliilor, răzbite, se întoarseră și începură o fugă iute, în risipă, spre podul Vidului. Iar călărașii și roșiorii zburau după ei, întinși înainte, ca niște pajuri. Ingrămădiră la pod cele din urmă pîlcuri, spulberîndu-le ca într-o furtună; iar dincolo, peste ape, fuga se risipise în văi, în ogoare și-n tufișuri, — pe cînd de dincoace pîrîiau carabinele.

Incet, încet, împușcăturile slăbiră; cea din urmă puse parcă un punct de încheiere, și liniștea se întinse.

In ziua aceea, nu se dădu ordinul să se îngroape morții, și cînd asfințitul împînzi asupra Vidului licăririle-i de aur, în singurătatea țărmurilor liniștea era deplină. Morții păgîni erau risipiți pe cîmpie între arme și cai nemișcați parcă-i zvîrlise un vîrtej. Și printre ei zăceau trei de-ai noștri: doi roșiori și un călăraș.

. . . . .

Și tustrei zăceau în singurătatea aceea; pîlcurile de sălcii murmurau, fîșîiau, tremurau un cîntec tainic în aburirile vîntului.

Cei doi roșiori erau doi tîrgoveți, doi feciori de negustori cu dare de mînă. Crescuseră din belșug, fără nevoie și fără dureri, văzuseră tîrguri și orașe, învățaseră multe. Mamele lor îi jeleau, știindu-i încă în viață; un trai de noroc și de bine îi aștepta. Dar ei lăsaseră bocetele mamelor, lăsaseră avuția și porniseră să se lupte pentru țară. Și muriseră cu vrednicie, și acuma nu le mai păsa nici de bogăție, nici de nimic. Se vor scrie, însă, drept răsplată, cuvinte frumoase despre ei prin gazete, se va lăuda dragostea lor de țară: au lăsat mamă, tată, avere și s-au dus! — prin moartea aceasta, se vor înălța mai mult decît printr-o viață pe care ar fi petrecut-o fără avînturi și fără doruri mari.

Se va vorbi mult despre acești adevărați eroi, — numai pe tine, călărașule necunoscut, nu te vor lăuda prin gazete ca pe un mare viteaz. Tu n-ai lăsat averi și bine, tu ai fost sărac și amărît și nu te-a chemat decît Vasile al lui Tudor.

Tatăl tău, o viață s-a luptat cu nevoile și rareori rîdea. Cînd era mînios, bătea pe maică-ta; dacă te vedea plîngînd, răcnea și te plesnea și pe tine. Cînd era amărît, se abătea pe la crîșmă și-și mai punea inima la loc, atunci era mai bun și mai uita de necazuri, atunci își săruta nevasta, iar pe tine te punea să cînți și să joci.

. . . . .

Și a răsărit deodată din tine un flăcău mîndru, nalt și vînjos. Puterea stejarilor era și-n tine, murmurele apelor și freamătul pădurilor erau cîntece pe care tu de mult le cunoșteai, nemărginirea zărilor îți pătrundea sufletul. Și ai fost năcăjit, ai muncit din greu și ai ridicat pe spatele tale gospodăria grea a tatălui tău, și a fost viață mai tihnită la vatra voastră și maică-ta cea bătută și horopsită a ajuns ceasurile liniștii.

. . . . .

In ajunul zilei cînd trebuia să pleci, te-ai îmbătat cu flăcăii, și ai chiuit, și ai strigat tuturor că te duci să te iai de piept cu turcul.

. . . . .

Mai întîi, te gîndeai că, ce ți-i scris, în frunte ți-i pus, și după aceea știai că cu turcul și cu tătarul, și strămoșii tăi au dus zile grele. Poate a venit acum și pentru păgîn ziua răsplății.

Ai trecut Dunărea, ai auzit tunul bubuind și-a prins a-ți fierbe sîngele în vine. Și iată că, dintr-o dată, ai auzit țipătul de năvală al goarnei și te-ai repezit, te-ai simțit dus în vîrtej, ai izbit în păgîni cu sabia, te-a amețit mirosul pulberii, ai început a te zbîrli și a chiui, și într-o clipă a pătruns prin inima dragostei tale un glonte, ai căzut, te-ai întins la pămînt și ai adormit de veci.

Iată, s-a făcut noapte; păscărușii și nagîții au tăcut; numai vîntul cu un freamăt dulce se strecoară prin pletele sălciilor. Tu ai murit, și o inimă dreaptă s-a stins cu tine. In viața ta, n-ai răcnit zadarnic, n-ai năpăstuit pe văduvă și pe orfan, n-ai lovit în aproapele tău. Ai avut un suflet limpede și ai murit cu cinste.

ATACUL DE LA SMIRDAN
Reproducere după tabloul pictorului N. GRIGORESCU

Călătorie în viitor

Așadar, tinere, iată-te în drum spre casă. Ai lipsit din patrie cinci ani. Ai studiat în Uniunea Sovietică. Vacanțele le-ai petrecut în vizite sau în excursii. Ai văzut Uralii, Kazahstanul, Transcaucazia, Siberia. Ai vizitat uzine, fabrici și orașe. Ai văzut construcțiile viitorului. Acum ești proaspăt inginer și arzi de nerăbdare să-ți arăți priceperea într-o uzină. Fii pe pace; ai să ai prilejul. Noul cincinal — al treilea — te va chema la vreme.

Dar ce uimit privești de la fereastra trenului care te poartă peste plaiuri moldovene, către satul tău de dincolo de munți. Tu n-ai mai fost pe aici de-acum cinci ani, e drept. Dar despre locurile care ți se par străine ai citit în ziare. Și totuși, nu le recunoști. Privești cu ochi lacomi la orașele și satele prin care treci. Toate ți se par schimbate, noi.

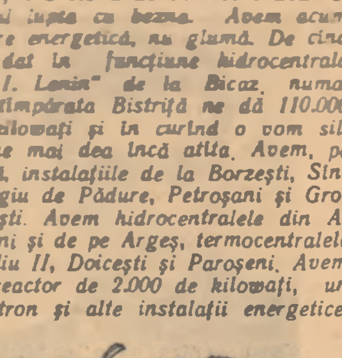
Așa e. Ai dreptate să te minunezi. Cînd ai plecat, abia pășisem pragul cincinalului al doilea. Acum, sîntem la terminarea lui. Atunci abia visam, iar azi, trăim întruchiparea visului de ieri.

Privește

Colo, peste deal, se află Combinatul siderurgic din Moldova. Este unul din cele mai moderne combinate siderurgice din Europa, un monument al vremurilor noi în care trăim. Laminoare, macarale uriașe și motoare complicate — toate sînt acționate prin curent electric. Poate că și tu ai să lucrezi aici. Sau poate că vei fi trimis la Reșița, ori la Oțelul Roșu, ori — mai știi? — la Hunedoara, unde cele trei gigantice furnale noi dau zilnic zeci de tone de oțel. Sau poate ți-ar plăcea mai bine la oțelăria Martin, ori la cea electrică? Sînt uriașe. Capacitatea lor totală se ridică la aproape 800.000 de tone de oțel pe an. Avem nevoie de oțel. Oțel și fontă pentru utilaje și mașini, pentru locomotive și vagoane, pentru autocamioane și tractoare.

Vrei să știi ce s-a produs în cei cinci ani, cît ai lipsit din patrie? Ascultă: utilaj petrolifer — de două ori mai mult decît făceam cînd ai plecat — aparataj electric și transformatori; tramvaie, troleibuze, gazogene. Parcul de locomotive a crescut cu 500 de bucăți, iar numărul vagoanelor cu 13.000. Am început să construim locomotive Diesel de mare putere. Chiar trenul în care călătorești are o locomotivă Diesel, pe care scrie „Fabricat în R.P.R.". Nu-i minunat? Și asta nu e încă totul. Ar mai trebui să afli despre cele [illegible] de [illegible], despre cele 6000 de tractoare noi, despre mașinile agricole și aparatele de radio, despre motocicletele, biciclete, despre vasele maritime și fluviale, despre autobuze moderne de transport și cîte altele.

Dar, ia te uită, înserează. Vezi ce de steluțe s-au aprins prin sate? Acum, ard becuri pînă și prin așezările moțești, acolo unde în trecut doar opaițul lupta cu bezna. Avem acum putere energetică, nu glumă. De cînd am dat în funcțiune hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz, numai neastîmpărata Bistriță ne dă 110.000 de kilowați și în curînd o vom sili să ne mai dea încă atîta. Avem, pe urmă, instalațiile de la Borzești, Sîngeorgiu de Pădure, Petroșani și Grozăvești. Avem hidrocentralele din Apuseni și de pe Argeș, termocentralele Ovidiu II, Doicești și Paroșeni. Avem un reactor de 2.000 de kilowați, un ciclotron și alte instalații energetice.

Puteri nemăsurate, care ieri zăceau nefolosite, astăzi pun în mișcare mașini, perforatoare, trenuri. Se bucură minerii cînd, acolo în adîncuri, zeci și sute de haveze, scocuri oscilante, crațere acționate de curent electric le ușurează munca. Vezi întinsele ogoare irigate prin puterea minunată a curentului electric. Și efectul îl simțim din plin: mai mult cărbune și oțel, mai mult petrol, mai multe fabricate, bunuri de consum în condiții sporite, mai multă pîine și mai albă.

Ce păcat, iubite prietene, că nu poți cuprinde deodată cu privirile întreaga țară! Ai vedea păduri de sonde în Oltenia și Transilvania, acolo unde burghezia nici n-a gîndit să caute petrol. Aproape de Tîrnave ți s-ar înfățișa fabricile noi pentru extragerea produselor de gaz metan. Producem astăzi țesături și vinilin, amoniac pentru îngrășăminte chimice, materii colorante. In alte părți ai întîlni produse noi din spirt: pahare, sticle, țesături și cauciuc. Ai mai avea, apoi, prilejul să admiri liniști întinse colo sus, în Apuseni, în țara munților de piatră, unde veacuri îndelungi, oamenii s-au zbătut în necazuri, în întuneric și sărăcie. Ți-ar mai fi dat să vezi așezăminte de cultură, teatre, cinematografe, magazine, locuințe, zeci și zeci de lucruri noi, întruchiparea visurilor noastre, chezășie pentru viitor.

Ogorul cel mare

Ai poposit, prietene Pavel, pe meleagurile copilăriei. De la gară către satul Comoreni, șoseaua se îndoaie puțin pe vale, înconjurînd dealul, se urcă tiptil pe brîiele-i încîlcite și se deschide în larga vale a Tîrnavelor.

Cît bate ochiul, vezi lunga șerpuire a apei, presărînd pete de argint, din ce în ce mai mici, din ce în ce mai dese, pe prundul alb. Lumina amurgului, odihnitoare, limpezește valea. Dealurile sure strălucesc argintate. Șoseaua pietruită, străjuită de peri ce-și îndoaie crengile grele de rod, îți pare străină. E vechiul șleau hîrtopit al Comorenilor. Și pomii sînt tineri. Acum vreo cinci ani, erau doar puieți plăpînzi.

Plăpîndă era pe atunci și viața tinerei gospodării colective, întemeiate aci în primele zile ale celui de al doilea cincinal. Acum, colectiva... Dar, fără îndoială, decît să-ți povestesc eu despre ea, ar fi mai bine s-o vezi singur. Ai și călăuză bună: pe moș Anghel. Tovarășul care te va însoți e și el colectivist.

— Aș vrea, moș Anghel, îi spui tu, să vizitez gospodăria, să stau de vorbă cu cîțiva colectiviști. Apoi o să vorbesc și cu individualii...

Moș Anghel surîde pe sub mustață. Cînd surîde, toată fața i se luminează.

— Hei, feciorule, se cunoaște că n-ai mai fost de mult pe aici. „Individuali" spui? Din ăștia nu mai există. La noi, colectiva-i tot satul și satu-i toată colectiva. Așa să știi!

S-a mîniat puțin bătrînul. Cum s-ar fi putut ca la ei, la Comoreni, să nu fie tot satul colectivă? Să rămînă în urma altor sate din raion? Știe oare feciorul Pavel, adică, să nu greșesc, tovarășul inginer, că pe valea Tîrnavelor oamenii s-au luminat? Au urmat îndemnul partidului. S-au unit cu toții în gospodăria cea mare. Unde poți mai bine ca acolo, pe tarlalele întinse, fără haturi, să aplici agrotehnica? Unde poți folosi nestingherit tractoarele la lucratul pămîntului? Pe ogorul cel mare...

Indeamnă puțin pasul, tovarășe inginer, și ai să ajungi la sediul gospodăriei „Viață Nouă". Ai să înțelegi atunci mai bine de ce oamenii au îndrăgit-o.

Cu adevărat nouă este viața celor ce muncesc în această colectivă, una din acele mii de gospodării agricole care s-au născut sub zorii luminoși ai celui de al doilea cincinal.

Uite, din depărtare, ne întîmpină „luceferii treierișului", becurile electrice. Te miri cînd aria electrificată? Păi, și la „sediu" totul este electrificat. Și în casele colectiviștilor strălucește „lampa lui Ilici". Și stropitul grădinii de legume și zarzavaturi se face cu ajutorul unor agregate, care, acționate cu curent electric, produc ploaie artificială.

In gospodăria colectivă milionară „Viață Nouă", majoritatea lucrărilor sînt mecanizate. Motoarele mișcă treierătorile, selectoarele, tocătorile de nutreț. Motoare huruie în atelierul mecanic, în cel de rotărie și tîmplărie. In grajdurile cele noi ale fermei zootehnice, prepararea nutrețurilor, adăpatul, mulsul se fac mecanizat. Iți place curățenia care-i stăpîna grajdurilor, prietene Pavel? Iți place cum arată vitele și caii colectiviștilor din Comoreni? Iți place tot ce vezi în gospodăria asta, nu? Privește și te bucură. Să știi că asemenea gospodăriei colective din satul tău sînt sute și mii pe întreg cuprinsul patriei noastre dragi. Partidul ne-a cerut să întărim și să dezvoltăm sectorul socialist al agriculturii, astfel ca la sfîrșitul celui de al doilea cincinal el să fie precumpănitor, să poată asigura 60—70 la sută din producția totală agricolă marfă. Și noi am depășit aceste sarcini. Puține sînt familiile țăranilor muncitori care au rămas în afara întovărășirilor sau gospodăriilor colective. In unele raioane, nu mai sînt de loc. In altele, îi numeri pe degete.

Păcat că n-ai acum mai mult timp, prietene Pavel. Te-aș duce să vizitezi ogoarele pe care lucrează cele mai perfecționate mașini agricole. Să vezi irigațiile în cultura mare, să vezi cum folosesc acum colectiviștii produsele chimice și cum silesc pămîntul să le dea rod cît mai bogat. Iți amintești de întinderea sărăturoasă de la Chițcani? Acum, pe ea vălurește frumusețe de porumb furajer.

Prin grija partidului, agricultorii din sudul Moldovei primesc acum pe pămînturile lor apa binefăcătoare a bazinului de acumulare de la Bicaz. Prin grija partidului, colectivele sînt acum mai puternice. Problema pîinii este de acum o problemă aproape rezolvată.

Ni s-a cerut să dobîndim în acest ultim an al cincinalului o producție de 15.000.000 tone de cereale. Noi am depășit această cifră. Construim victorios socialismul atît la sat, cît și la oraș, făurind și consolidînd economia socialistă unitară — temelia de neclintit a socialismului.

TOTUL PENTRU TINE, OM

Nu te-ai mirat, prietene Pavel, că ai găsit în cătunul copilăriei tale dispensar și casă de nașteri, cinematograf sătesc și bibliotecă. Ai citit despre ele în ziare. Acum le-ai văzut cu ochii.

Ai pășit pragul casei lui moș Anghel. Te-a întîmpinat miros de pîine caldă. Cînta un difuzor. Și-a băgat în casă și moș Anghel difuzor. Ce și-a zis? Decît să-i vorbească tot timpul nevasta, mai bine difuzorul. Dar ce zic eu, că, de fapt, acu', de cînd i-a cumpărat babei Catinca încălțări și țoale frumoase, de cînd a adus în casa cea nouă mobilă nouă, baba nu-l mai boscorodește toată ziua. Acu' zice și ea că-i bine să fii colectivist. Doar că trebuie să fii vrednic. Și moșul ei nu se lasă bătut nici de doi tineri. Muncește cu tragere de inimă și primește răsplata cuvenită. Casa lui moș Anghel e îndestulată. Și ca el trăiesc mulți oameni de prin sate. Așa e bine să fie. Doar fiecare din noi vrea să locuiască mai bine. Fiecare vrea să mănînce mai bine. Fiecare vrea să se îmbrace mai bine. Fiecare este însetat de cultură. Asemenea dorinți aveau oamenii și în regimul trecut. Numai că, atunci, oricît ar fi muncit, nu și le puteau îndeplini. De roadele muncii lor se foloseau alții. Astăzi, trăim vremuri noi. Alta-i viața noastră. Sîntem stăpîni pe bogățiile țării, le gospodărim după interesele noastre. Cel de al doilea plan cincinal a fost îndeplinit înainte de termen. In satele și orașele patriei noastre, va păși curînd cel de al treilea cincinal, ducîndu-ne spre mai sus, spre mai bine.

G. JANGOCIU
N. COMANICI

Toate forțele pentru terminarea grabnică a însămînțărilor

In ultima decadă a lunii aprilie, ritmul însămînțărilor de primăvară s-a intensificat simțitor în întreaga țară. Datorită bunei organizări a muncii și folosirii din plin a timpului prielnic și forțelor de lucru, în acest interval viteza medie pe țară la însămînțări a fost depășită cu aproape 50.000 ha zilnic.

Față de plan, cele mai bune rezultate s-au obținut în regiunile Craiova, Stalin, Hunedoara și Constanța, unde însămînțatul culturilor din epoca I și a II-a se poate considera terminat.

Realizări frumoase s-au obținut în ultima vreme și în regiunile Pitești, Oradea, Cluj și Baia Mare, care au însămînțat între 84,2 și 89,8 la sută din suprafețele planificate.

Eforturi deosebit de mari se cer a fi depuse în regiunile București, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară, unde — datorită condițiilor climatice nefavorabile — spre sfîrșitul ultimei decade a lunii aprilie ritmul însămînțărilor a încetinit, viteza medie de lucru nefiind realizată.

Pe alocuri, apa, provenită din ploile abundente ce au căzut, băltește pe semănături și pe terenurile neînsămînțate. Nu trebuie să se aștepte scurgerea ei de la sine, ci prin toate mijloacele ea să fie evacuată grabnic de pe teren, pentru a se evita pierderile ce le poate pricinui. Cu foarte mare atenție trebuie controlată starea de vegetație a culturilor de toamnă, iar în cazul cînd se constată că pe anumite parcele sînt compromise, e necesar să fie înlocuite — prin reînsămînțarea suprafețelor — cu porumb sau alte culturi.

In unele locuri, și-au făcut apariția diferiți dăunători ai culturilor. Organele fito-sanitare, inginerii și tehnicienii agronomi au datoria să ia urgente măsuri pentru descoperirea, combaterea și distrugerea dăunătorilor, prin izolarea vetrelor atacate și prin folosirea cu mare atenție a materialelor insecticide. In ultima săptămînă, în unele locuri din regiunile cultivatoare de bumbac, solul a atins, la adîncimea de 10 cm, temperatura de plus 12 — plus 14 grade C, permițînd semănatul bumbacului. Pînă acum cîteva zile, au fost semănate cu bumbac primele suprafețe în regiunea București și în unele raioane ale regiunii Craiova și Galați.

In momentul de față, există condiții prielnice pentru însămînțarea bumbacului în toate regiunile cultivatoare de bumbac. De aceea, cultivatorii de bumbac au datoria să pregătească temeinic terenul în vederea semănatului, să ridice în cel mai scurt timp sămînța necesară de la unitățile contractante și să înceapă imediat semănatul, astfel ca această lucrare să se termine în cel mult o săptămînă.

Cînd lucrurile sînt lăsate să meargă de la sine

E aproape o lună de zile de cînd în raionul Urziceni au început lucrările agricole de primăvară. In acest răstimp, în comunele unde comitetele executive ale sfaturilor populare și tehnicienii agronomi de la punctele agricole au îndrumat și mobilizat pe țăranii muncitori spre a folosi fiecare oră din timpul prielnic și forțele de lucru ce le au, la arături și însămînțări, s-au dobîndit rezultate bune. Astfel, în comunele Colelia, Cocora și altele, s-a însămînțat, pînă la 30 aprilie, peste 60 la sută din suprafața planificată, iar arături s-au făcut pe mai bine de 75 la sută din suprafața ce trebuie însămînțată în această primăvară.

In majoritatea comunelor, însă, muncile agricole de primăvară se desfășoară cu viteza... melcului. Volumul de lucrări planificat zilnic pe raion se realizează abia în procent de 20—45 la sută. Iată de ce, pînă la sfîrșitul lunii aprilie a.c., în raionul Urziceni au fost însămînțate abia 35 la sută din suprafețele planificate. Deosebit de grav este faptul că semănatul unor culturi, cum sînt floarea-soarelui și sfecla de zahăr, nu s-a încă terminat, limita maximă a epocii optime pentru însămînțatul acestor plante fiind de acum depășită. In cuprinsul raionului mai sînt de însămînțat cu sfeclă de zahăr peste 2.000 ha, iar cu floarea-soarelui, peste 850 ha.

Ritmul slab în care se desfășoară lucrările de primăvară din acest raion se datorește nu atît timpului nefavorabil, cît lipsei de îndrumare și de mobilizare a țăranilor muncitori. Acestora nu li s-a explicat de către tehnicienii și inginerii agronomi cît de important și necesar este ca în condițiile acestei primăveri să se lucreze cu toate mijloacele, în orice oră din timpul prielnic, pe fiecare porțiune de pămînt zvîntată.

In unele comune, ca Borănești, Coșoreni, Eliza-Stoenești și altele, unii țărani muncitori nu ies la semănatul porumbului sub motiv că n-a sosit încă timpul. Potrivit unor obiceiuri învechite, ei obișnuiesc să semene porumbul de-abia pe la mijlocul lunii mai.

In raionul Urziceni trebuie grăbite însămînțările de primăvară

Practica a dovedit că semănatul tîrziu al porumbului duce la scăderea simțitoare a producției și chiar la compromiterea întregii recolte. Unii săteni din aceste comune, ca Marin N. Badea, Dumitru A. Tu-

dor și alții, care în anul trecut au semănat porumbul după 15 mai, au cules recolta abia la sfîrșitul lui octombrie, și atunci aproape verde. Ca urmare, din producția destul de scăzută, o parte s-a pierdut, neputînd fi păstrată în bune condiții. Cu toate acestea, ei n-au fost îndrumați să însămînțeze porumbul imediat ce pămîntul s-a încălzit. Din această cauză, în comuna Eliza-Stoenești, pînă mai zilele trecute s-a însămînțat cu porumb abia 14 la sută din suprafața planificată. In celelalte comune, suprafețele semănate cu această plantă sînt și mai mici.

Rezultatele nesatisfăcătoare obținute la însămînțări în raionul Urziceni se datoresc în mare măsură lipsei de îndrumare concretă pe teren a producătorilor agricoli de către unii ingineri și tehnicieni agronomi. Inginerul Eugen Calafeteanu, de la punctul agricol Urziceni, de pildă, în loc să arate țăranilor muncitori cum, cînd și cu ce trebuie să fie executată fiecare lucrare agricolă, stă mai mult în București (unde-și are familia), iar atunci cînd vine la serviciu, nu se desparte de birou. De asemenea tehnicianul Remus Moinea, șeful punctului agricol din comuna Armășești, în loc să dea îndrumări agrotehnice și sprijin organizatoric celor patru întovărășiri și țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comunele de care răspunde, stă mai mult la sediul punctului agricol și la M.A.T.-ul din comună.

Rămînerea în urmă a însămînțărilor de primăvară în acest raion se datorește în bună parte și slabei folosiri a capacității de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole din cele 4 S.M.T.-uri. La brigada a II-a de la S.M.T. Urziceni, bunăoară, care lucrează la întovărășirea din comuna Alexeni, normele zilnice de lucru pe tractoare sînt realizate în procent de numai 50 la sută și aceasta din cauză că, pe lîngă alte lipsuri, contabilul Gheorghe Panait și agronomul de sector Nicolae O... au obligat pe tractoriști să nu facă arături decît în prezența întovărășiților. Această metodă greșită de muncă este practicată și la brigada a IX-a de la S.M.T. Eliza-Stoenești.

In raionul Urziceni există posibilități ca lucrările de însămînțări să fie terminate în curînd. Pentru aceasta, se cere însă ca sfaturile populare comunale, inginerii și tehnicienii de la punctele agricole și de la S.M.T.-uri să intensifice munca de îndrumare și mobilizare a producătorilor agricoli, pentru ca aceștia să lucreze cu eforturi sporite zi de zi, să folosească din plin toate mijloacele de muncă în vederea scurtării perioadei de semănat.

V. CAZACU

Au primit despăgubiri prin Asigurările de Stat A.D.A.S.

Gospodăriile mai multor țărani muncitori din comuna Huedin, regiunea Cluj, au fost distruse de un incendiu. Mulți țărani muncitori care au fost asigurați prin A.D.A.S. au primit despăgubirile cuvenite de la administrația Asigurărilor de Stat A.D.A.S. In afară de aceste despăgubiri, li s-au acordat ca ajutor din partea statului, însemnate sume de bani, iar pentru construirea noilor locuințe s-au repartizat cantități mari de materiale de construcții.

In clișeu: Kacsa Francisc, membru al unei întovărășiri agricole, a primit drept despăgubire suma de 36.693 lei, iar Valkay Ioc, suma de 22.797 lei.

Pe dealul Vișanilor

In soarele îmbietor al începutului de mai, pe dealul Vișanilor, nu departe de centrul gospodăriei de stat Bucium, regiunea Iași, lucrează cu zor o mulțime de bărbați și femei. In gropile făcute cu mult timp înainte, oamenii așază cu grijă butașii de viță altoită, apoi acoperă rădăcinile cu pămînt, turnînd în jurul fiecăruia cîte o căldare cu apă.

— In afară de culturi cerealiere și plante furajere, mi-a spus inginerul Nicolae Dorneanu, șeful secției plan-producție de la G.A.S. Bucium, gospodăria noastră are 721 de hectare cu viță de vie. Multe din acestea nu sînt încă pe rod și nu mai dau producția pe care o așteptăm noi. De aceea, luptînd pentru a da viață Directivelor Congresului partidului, care, printre altele, ne-au trasat sarcina să extindem în o cît mai mare măsură suprafețele cultivate cu viță de vie și pomi fructiferi, numai în primăvara aceasta plantăm încă 25 de hectare cu vie. Pe 15 hectare din această suprafață s-a făcut desfundatul astă-toamnă, la 60 cm adîncime. Restul terenului s-a desfundat de timpuriu în primăvara aceasta. Acum, continuăm cu plantatul celor 94.000 de butași aduși de la gospodăria de stat Teremia Mare din regiunea Timișoara. Pînă aseară, au fost plantate 15 hectare.

L-am întrebat pe brigadierul Vasile Cnej, care supraveghea această lucrare, dacă oamenii se străduiesc să planteze un număr cît mai mare de butași în orele de muncă.

— Apoi, aproape că nu e unul din cei 300 de muncitori zilieri care lucrează aci, la secția Vișani, care să nu fie în întrecere cu vecinii lui de parcelă. In fruntea lor sînt cei din „familia Duhaliu", care fac zilnic cîte trei norme pe zi, fiecare plantînd mai bine de 385 de butași de viță.

...Așa i-am cunoscut pe Vasile Duhaliu, tatăl, și pe Gheorghe și Mihai, feciorii acestuia.

— Noi ne îndeletnicim cu cultura viței de vie încă de cînd eram copii, mi-a spus cel mai mic dintre cei doi feciori, Mihai. Și, pot spune că plantatul nu-i o muncă ușoară. Trebuie să știi bine cît de adîncă să faci groapa, în ce fel să așezi rădăcinile... Cît nu e destul să zici că ai pus viță. Noi vrem neapărat ca fiecare butaș sădit acum să se prindă, iar peste trei ani să dea struguri, să căzi butucul, nu alta.

Am aflat, cu acest prilej, că „familia Duhaliu" arată și altor muncitori zilieri cum să facă lucrări de bună calitate. Unii dintre aceștia, ca Petru Ostașu sau Dumitru Struguru, au deprins meșteșugul atît de bine, încît a ajuns să-i întreacă chiar pe „învățătorii" lor.

...Am poposit și pe coasta din dreptul dealului de la Bucium, unde, în primăvara aceasta, se plantează 50 ha cu meri, peri și cireși. Și aci zeci de muncitori lucrau cu insuflețire. Pînă în seara zilei de 1 Mai, peste 7.000 de pomi fuseseră deja plantați. Pe restul livezilor vechi ale gospodăriei, ce se întind pe 356 de hectare, s-au executat la vreme curățitul de mușchi, omizitul și stropitul cu zeamă sulfocalcică.

La înapoiere, ne-am abătut din nou pe dealul unde se plantau butașii de viță.

Amurgul sîngeriu învăpăia întinderile, pînă departe, în văi. Cîntecele și glasurile vesele ale muncitorilor se auzeau acum tot mai deslușit. Unii se îndreptau spre cantină, la masa de seară.

Printre ultimii, i-am întîlnit și pe cei doi feciori ai lui Vasile Duhaliu. Nu-și dezmințiseră nici în această zi faima de fruntași. Numai ei singuri plantaseră din zori pînă pe înserat 1125 de butași. Și astfel, în curînd, toate coamele dealului Vișanilor vor fi acoperite cu vii altoite, plantate în primul an al celui de al doilea cincinal.

AL. RAICU

Să acordăm toată atenția acțiunii de bonitare și clasare a mieilor

In regiunea Stalin există condiții deosebit de favorabile pentru dezvoltarea creșterii oilor.

Ținîndu-se seama de aceste condiții, s-a prevăzut ca în cursul acestui cincinal, numărul oilor din regiunea Stalin să sporească în mod simțitor, iar rasa lor să fie îmbunătățită. Astfel, pînă în 1960, numărul oilor cu lînă semifină trebuie să ajungă la 80 la sută din totalul de ovine, iar producția medie de lînă pe cap de oaie, la 2,5 kg la oile cu lînă semifină și la 2 kg la cele cu lînă grosieră.

Dintre rasele de oi cu lînă semifină, a căror creștere capătă o tot mai mare extindere în cuprinsul regiunii noastre, cea de perspectivă este rasa țigaie, care reprezintă în momentul de față 50 la sută din efectivul total de ovine.

Pe lîngă alte măsuri care au fost luate în scopul țigaizării oilor, un rol deosebit de important l-au avut și îl au bonitarea și clasarea mieilor, precum și verificarea pe parcurs a materialului clasat pentru reproducție. Incepînd din anul 1952, această acțiune a fost organizată în fiecare primăvară. Trebuie, însă, arătat că rezultatele țigaizării ar fi putut fi mult mai bune dacă peste tot organele de stat și organele agricole de la raioane și comune ar fi dat întreg sprijinul bunei desfășurări a acestei acțiuni. In multe comune din raioanele Tîrnăveni, Agnita și Făgăraș, bonitarea și clasarea mieilor nu s-au făcut anul trecut decît în mică măsură. Din această cauză, mare parte din numărul de mieluțe bune pentru prăsilă au fost sacrificate.

In anul acesta, pe întreaga regiune este planificat să se obțină un număr de 135.000 de mieluțe de prăsilă, în urma bonitării și clasării mieilor. Ținînd seama de această sarcină și învățînd din experiența anilor trecuți, organele agricole de la regiune au luat din timp o serie de măsuri menite să asigure o mai bună desfășurare a acțiunii de bonitare și clasare a mieilor atît în sectorul socialist al agriculturii, cît și în sectorul individual. Astfel, au fost trimise din timp la raioane și comune instrucțiuni precise privind felul în care trebuie făcută bonitarea mieilor, cînd să fie începută această acțiune și cine răspunde de buna desfășurare a ei. Din primele zile ale începerii acțiunii, tehnicienii din cadrul serviciului zootehnic al direcției agricole regionale se află pe teren, pentru a îndruma și sprijini în mod concret organele agricole în vederea executării la timp și cît mai bine a bonitării.

Pînă în prezent, bonitarea și clasarea mieilor s-au făcut pe regiune în proporție de peste 75 la sută. In multe gospodării agricole colective și comune, datorită interesului cu care tehnicienii de la punctele agricole au muncit, această acțiune este terminată; în acest sens, pot fi citate gospodăria agricolă colectivă din comuna Codlea, raionul Stalin, și gospodăria colectivă din comuna Dîmbău, raionul Tîrnăveni.

Nu același lucru se poate spune despre raionul Agnita, care, la fel ca și anul trecut, a rămas în urmă cu acțiunea de bonitare și clasare a mieilor.

Fără îndoială că rezultatele obținute pînă în prezent ar fi fost mult mai bune, dacă direcția generală a creșterii animalelor din Ministerul Agriculturii ne-ar fi acordat mai mult sprijin în asigurarea materialului necesar. De pildă, pentru individualizarea mieilor opriți pentru reproducție cu ocazia clasării, direcția ne-a repartizat peste 100.000 de crotali, fără însă să ne fi trimis măcar un singur clește cu ajutorul căruia să aplicăm acești crotali. Din această cauză, operația de crotalizare a mieilor se face în multe locuri în condiții cu totul necorespunzătoare, iar o bună parte din crotali nu pot fi folosiți.

Pînă la 15 mai, dată cînd bonitarea și clasarea mieilor trebuie terminate, au mai rămas doar puține zile. Iată de ce se impune ca organele de stat și agricole de la raioane și comune să-și intensifice eforturile pentru terminarea la timp și în condiții tehnice corespunzătoare a acestei importante acțiuni, de care depinde în mare măsură dezvoltarea creșterii oilor în regiune noastră.

TRAIAN CORDUBAN
Inginer zootehnist, direcția agricolă regională Stalin

O îndeletnicire rentabilă — creșterea viermilor de mătase

Una din materiile prime deosebit de importante pentru industria noastră o constituie și fibrele de mătase naturală.

Potrivit Hotărîrii Consiliului de Miniștri din 3 februarie 1955, privind măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea creșterii viermilor de mătase și îmbunătățirea sistemului de contractare și prelucrare a gogoșilor de mătase, prețul gogoșilor de mătase începînd cu anul 1955 este mult mai ridicat, mărindu-se în acest fel cointeresarea crescătorilor. Pentru a se înțelege mai bine acest lucru, dăm cîteva exemple. De pildă, o gospodărie colectivă sau o întovărășire agricolă care crește viermi de mătase, numai din 50 gr sămînță obține o producție minimă de 1,6 kg gogoși de mătase calitatea I pentru fiecare gram de sămînță. Valorificînd cantitatea de mătase scoasă din 50 gr de sămînță va realiza un venit total de 2400 lei și va putea cumpăra la preț de stat 20 kg fire de bumbac.

Aceste venituri sînt posibile de realizat într-o perioadă de 5—6 săptămîni, numai de către 5—7 muncitori.

Țăranii cu gospodării individuale care cresc viermi de mătase, din 10 gr. sămînță, de exemplu, vor putea realiza din această producție 16 kg gogoși de mătase calitatea I și vor obține un venit de 352 lei putînd totodată cumpăra la preț de stat 3,2 kg fire de bumbac.

In cazurile de mai sus am considerat producția mijlocie de 1,6 kg gogoși pentru gramul de sămînță. Fără îndoială că producțiile arătate în exemplele de mai sus pot fi ușor depășite și astfel veniturile realizate vor putea fi mai mari. De exemplu, în cursul anilor trecuți, gospodăria colectivă din comuna Rusănești, raionul Balș, a obținut 2,5 kg gogoși din fiecare gram de sămînță.

In prezent ne aflăm în perioada cînd sămînța de viermi de mătase se repartizează la comune. Agenții sericicoli însărcinați să se ocupe de incubație trebuie să aibă grijă ca în camerele de incubație temperatura să fie în așa fel potrivită, încît pornind de la 10 grade, să urce în fiecare zi cu cel mult 1 grad, pînă se ajunge la 23-24 de grade, cînd viermișorii încep să iasă. După aceea, temperatura se va menține constantă între 23-24 de grade.

Nu este bine să forțăm sămînța pusă la incubație prin călduri prea mari, pentru că în acest caz viermii nu vor fi rezistenți la boli.

In cazul cînd incubația nu are loc în condiții normale, viermii de mătase pot fi cunoscuți după următoarele semne: dacă sînt de culoare roșcat deschis, înseamnă că au fost înviați într-un timp relativ scurt, folosindu-se căldura prea mare la incubație, iar dacă viermișorii vor fi de culoare brun-închis catifelați, înseamnă că incubația semînței s-a făcut în condiții normale.

Pentru a obține o producție mare de gogoși de mătase și de bună calitate este necesar să fie părăsite cu desăvîrșire obiceiurile învechite practicate de unii crescători de viermi de mătase, care pun sămînța pe sobă, la soare, între ferestre etc.

O atenție mare trebuie să se dea îngrijirii viermilor de mătase în perioada primelor două vîrste și îndeosebi cînd aceștia au ajuns la vîrsta I-a. In această perioadă crescătorii trebuie să le asigure viermilor căldura necesară și să le dea frunze de dud de 8-10 ori pe zi.

In condițiile acestui an, cînd desprimăvărarea s-a făcut tîrziu, este necesar să fie grăbită creșterea larvelor, dîndu-se viermilor rații de frunze de dud cît mai dese, atît ziua cît și noaptea.

Cantitățile de frunze se măresc zilnic, pe măsură ce viermii de mătase cresc și timpul devine mai călduros, deoarece crește și pofta de mîncare a acestora.

Crescătorii de viermi de mătase trebuie să aibă grijă ca frunza de dud să nu fie veștedă, încălzită, umedă sau fermentată, deoarece poate produce îmbolnăvirea larvelor.

Este știut că în timpul creșterii, viermii de mătase năpîrlesc, adică își schimbă pielea de 4 ori, corespunzător cu cele patru somnuri din timpul celor cinci vîrste. In această perioadă viermii de mătase au nevoie de îngrijire deosebită. Astfel, în timpul somnului ei nu trebuie să fie deranjați, vor fi feriți de izbituri, de curenți de aer și de razele directe ale soarelui. In acest timp, ferestrele vor fi umbrite, fără a se întuneca camera de creștere.

Prima hrănire cu frunze după năpîrlire se face la 24—36 de ore de somn, cînd toți viermii și-au schimbat pielea.

In cazul cînd schimbarea pielii (năpîrlirea) și ieșirea din somn se face neuniform, se va face separarea viermilor de mătase rămași în urmă. La această operație se cere o atenție deosebită din partea crescătorilor care trebuie să pună frunzele de dud presărate pe marginea paturilor de creștere. La aceste frunze vor veni larvele ieșite din somn, după care apoi viermii vor fi separați și mutați în alte paturi. Larvelor care încă n-au ieșit din somn li se va da căldură mai multă, iar după aceea, hrană suficientă pentru a ajunge în creștere pe cele dintîi.

In timpul creșterii larvelor, sericicultorii trebuie să dea o deosebită atenție schimbării așternutului și răritului viermilor de mătase. Cînd viermii au ajuns în ultimele vîrste, schimbarea așternutului se va face cel puțin de două ori pe săptămînă, de preferință dimineața, la prima hrănire. O dată cu hrana sau cu schimbarea așternutului se va face și rărirea viermilor de mătase acolo unde sînt prea deși.

In cazul cînd unii viermi de mătase încep să se îmbolnăvească de gălbenare sau moleșeală, boli ce apar mai ales în ultimele vîrste, aceștia vor fi puși într-un ciur sau sită și vor fi scufundați pentru o clipă, de două-trei ori, într-un vas cu apă cît mai rece, după care vor fi ținuți pe rogojini la razele soarelui timp de numai 10 minute, iar apoi trecuți la umbră, pe paturile din camera de creștere.

Ținîndu-se seama de indicațiile de mai sus și renunțîndu-se la anumite procedee mai învechite care se mai practică în creșterea viermilor de mătase, ca stropirea acestora cu țuică, presărarea cu cenușă etc. vom reuși să obținem o producție mare de gogoși și de o bună calitate. Agenții sericicoli comunali, tehnicienii sericicoli de la secțiile raionale D.C.A. precum și tehnicienii agronomi și zootehniști de la punctele agricole au sarcina de a da tot sprijinul crescătorilor de viermi de mătase, îndrumîndu-i pe aceștia să aplice metode de creștere cît mai avansate.

Ing. NICOLAE DODON
Direcția agricolă a regiunii Craiova

SARCINI DE NEDESPĂRȚIT

Sprijin deosebit noilor cooperative de producție agricolă

OCTAV SFRIJAN
șeful secției agricole a sfatului popular raional Oltenița

Pînă în preajma celui de al doilea Congres al partidului, în cele 22 de comune din cuprinsul raionului nostru existau 16 gospodării colective și 41 de întovărășiri agricole, care cuprindeau împreună 3 965 de familii de țărani muncitori, cu 9650 ha de teren arabil. Datorită intensificării muncii politico-organizatorice desfășurată de către organele de partid și de stat în rîndul țărănimii muncitoare, în satele și comunele raionului nostru au mai luat ființă în cursul lunilor martie și aprilie încă trei gospodării colective și anume: în comuna Spanțov, în satul Stancea, aceeași comună, și în comuna Mînăstirea, precum și 84 de întovărășiri agricole. Totodată în gospodăriile colective și întovărășirile mai vechi s-a înscris un mare număr de familii de țărani muncitori. Astfel, în gospodăria colectivă din Chiselet; de la începutul acestui an și pînă în prezent s-au înscris 38 de familii, în cea din Coconi tot atîtea, iar cele din Soldanu, Curcani, Valea Roșie, Buciumeni și altele au primit între 10—15 familii noi. In raionul nostru sînt comune, ca, de pildă, Coconi, Mînăstirea, Gruiu și Șoldanu unde, în momentul de față, nu mai există nici o familie de țărani muncitori în afara cooperativelor de producție agricolă, iar în altele, cum sînt, de pildă, Radovanu și Spanțov, procentul de cooperativizare a ajuns la 75 — 80 la sută.

Munca politică pentru atragerea țăranilor muncitori pe făgașul agriculturii socialiste continuă să se desfășoare cu intensitate și acum, în plină campanie agricolă. Gospodăriile colective, mai ales cele de curînd înființate, primesc mereu noi cereri de înscriere, iar în unele comune, ca, de pildă, Ulmeni, există perspective ca în scurt timp să se pună bazele unor noi gospodării colective.

Lărgirea continuă a sectorului socialist din agricultura raionului nostru pune în fața organelor agricole și de stat sarcini deosebit de importante. Una din aceste sarcini este aceea de a ajuta noile cooperative de producție să se consolideze din punct de vedere economic și organizatoric, pentru a deveni chiar din primul an de activitate exemple vii, care să demonstreze țăranilor muncitori individuali superioritatea agriculturii socialiste. In acest scop, secția agricolă raională a întocmit un plan de măsuri concrete. Potrivit acestui plan, tehnicienii și inginerii agronomi din cuprinsul raionului au obligația să acorde gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole, asociațiilor simple etc. sprijin organizatoric și îndrumare agrotehnică, ajutîndu-le zi de zi în mod practic să rezolve problemele privind creșterea simțitoare și rapidă a producției agricole, buna gospodărire a avutului obștesc, folosirea chibzuită a forțelor de lucru, valorificarea resurselor locale etc.

In cadrul măsurilor prevăzute în planul nostru privind îndrumarea și sprijinirea gospodăriilor colective înființate de curînd un loc important îl ocupă cele referitoare la crearea și dezvoltarea unor ramuri de producție care să asigure colectiviștilor, chiar din primul an de muncă, surse imediate și sigure de venituri bănești. Potrivit sarcinilor primite, tehnicienii de la punctele agricole, împreună cu instructorul contabil al secției agricole, au ajutat consiliile de conducere ale celor trei gospodării colective la întocmirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli. La întocmirea acestor importante documente s-a ținut seama de posibilitățile reale ce le are fiecare gospodărie de a crea și dezvolta, în funcție de condițiile economice și naturale, cele mai rentabile ramuri de producție. Așa, bunăoară, dat fiind că aceste gospodării colective sînt situate în lunca Dunării, în apropiere de surse de apă (bălți, lacuri, etc.), în planul de producție al fiecăreia din ele s-a prevăzut cultivarea legumelor pe suprafețe care variază de la o gospodărie la alta în funcție de posibilitățile ce le stau la îndemînă. Astfel, gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din comuna Spanțov a planificat să cultive cu legume în acest an o suprafață de 3 ha de teren, care va fi irigată în întregime. Încă din primele zile de la inaugurarea gospodăriei, colectiviștii din Spanțov și-au pregătit răsadnițe calde pe o suprafață de 100 m.p. și au amenajat terenul destinat culturii legumelor. Sub îndrumarea tehnicianului agronom, Vasile Totolici, membrii acestei gospodării au semănat direct în cîmp cea mai mare parte din culturile legumicole prevăzute în planul de producție. Lucrări de amenajare a terenului pentru grădină și de însămînțare a legumelor s-au făcut și la celelalte două gospodării colective.

Prin partea locului, există condiții prielnice și pentru cultura plantelor tehnice, cum sînt sfecla de zahăr și bumbacul. Ținînd seama de aceste condiții, tehnicienii agricoli au îndrumat noile gospodării să prevadă în planul lor de producție și cultivarea acestor plante aducătoare de mari venituri.

In afară de cultura legumelor și a plantelor tehnice, noile gospodării colective vor dezvolta creșterea animalelor, îndeosebi a oilor și porcilor. Indrumate de tehnicienii agricoli, fiecare gospodărie colectivă a prevăzut în plan procurarea a 100 de oi-mame și 10 scroafe de prăsilă. In acest scop, pe baza planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli, gospodăriilor li s-au pus la dispoziție, prin Banca agricolă, în afară de credite pe termen scurt pentru nevoile curente ale producției, și credite pe termen lung pentru investiții. Cea mai mare parte din mijloacele bănești pentru investiții acordate celor trei gospodării colective este destinată procurării de animale. Consiliilor de conducere li s-a atras atenția să procure încă de pe acum animalele planificate, pentru ca chiar din acest an să se realizeze venituri de pe urma creșterii lor. Punînd în practică recomandările secției agricole, gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din Spanțov și-a procurat pînă în prezent aproape 80 de oi. Tot astfel, celelalte două gospodării au început să achiziționeze de pe piața locală animalele prevăzute în plan. Sub îndrumarea tehnicienilor agricoli, gospodăria colectivă din Spanțov a înființat și o crescătorie de viermi de mătase, de care se ocupă numai femei și anume acelea cu copii mici sau care din diferite motive nu pot lucra în cîmp. De asemenea, gospodăria colectivă „Alexandru Sahia" din Mînăstirea a prevăzut în plan înființarea unei stupine, formată, pentru început, din șase familii de albine.

In ce privește construcțiile necesare adăpostirii utilajului agricol, animalelor de muncă și de producție, precum și depozitării produselor, gospodăriile colective au fost îndrumate să-și facă construcții obștești, pe măsura puterii lor economice de acum și în așa fel, încît ele să poată fi mărite atunci cînd puterea economică a gospodăriei va crește. Pentru amenajarea construcțiilor pe care le au în prezent, precum și pentru ridicarea altora noi, gospodăriile colective au fost îndrumate să folosească materiale din resurse locale și îndeosebi stuful, care prin părțile noastre se găsește din belșug. Ascultînd sfaturile tehnicienilor, membrii gospodăriei colective „Steagul Roșu" din satul Stancea și-au și construit din astfel de materiale un șopron pentru adăpostirea animalelor de muncă, iar gospodăria „Vasile Roaită" din Spanțov va începe în curînd construirea unui saivan pentru oi, la care va folosi de asemenea materiale din resurse locale.

Paralel cu sprijinul acordat noilor gospodării colective în direcția creării mai multor ramuri de producție aducătoare de mari venituri, noi am dat o atenție deosebită și problemelor privind planificarea, organizarea și evidența muncii în aceste tinere gospodării colective. Participînd la ședințele de lucru și la adunările generale ale colectiviștilor, tehnicienii agricoli le-au arătat acestora cum trebuie organizate brigăzile permanente de producție și echipele din cadrul lor, cum trebuie ținută evidența zilelor-muncă. Totodată, tehnicienii au ajutat gospodăriile colective să-și întocmească, pe baza planurilor de producție, planuri de muncă pentru întreaga campanie agricolă din primăvara acestui an.

Avînd munca bine organizată și fiind sprijiniți de mecanizatorii de la S.M.T. Ulmeni, noile gospodării colective au reușit să termine printre primele din raion lucrările agricole de primăvară. Succese deosebite în această direcție au obținut membrii gospodăriei colective „Vasile Roaită" din Spanțov. Folosind cu pricepere atît mijloacele proprii, cît și mașinile puse la îndemînă de S.M.T., și muncind cu insuflețire din zori pînă seara tîrziu, ei au izbutit să termine lucrările agricole de primăvară înaintea tuturor celorlalte gospodării colective, chiar și a celor mai vechi, din cuprinsul raionului. In aceste zile, colectiviștii din Spanțov pregătesc terenul destinat culturii bumbacului și prășesc pentru a doua oară sfecla de zahăr, care, fiind însămînțată la timp și în teren bine pregătit, a crescut și s-a dezvoltat în condiții deosebit de bune.

Urmărind zi de zi mersul lucrărilor agricole, continuînd cu intensitate munca pentru lărgirea sectorului socialist în agricultură și pentru întărirea economico-organizatorică a cooperativelor de producție agricolă mai vechi, tehnicienii și inginerii agronomi vor acorda și de acum înainte un sprijin concret și competent noilor gospodării colective, ajutîndu-le să devină în scurt timp adevărate centre de atracție pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală.

De ziua marii victorii

Se împlinesc mîine 11 ani de la istorica zi de 9 Mai, ziua marii victorii asupra fascismului hitlerist. Milioane de oameni din întreaga lume sărbătoresc cu entuziasm victoria obţinută de coaliţia antihitleristă, Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Anglia şi Franţa, împotriva duşmanului comun, fascismul. Hotărîtoare în aceste lupte a fost contribuţia armatelor sovietice, a eroicului popor sovietic, care cu preţul a mari sacrificii au salvat popoarele Europei din lanţul robiei fasciste şi au scăpat popoarele lumii întregi din coşmarul războiului sîngeros.

...Lung a fost drumul străbătut de ostaşii sovietici de la Stalingrad şi Vladicavcaz pînă la Berlin! Lung şi presărat de multe jertfe.

In aprilie 1945, armatele frontului I bielorus au pătruns, după lupte crîncene, la periferia Berlinului.

La 24 aprilie 1945, se realizează, la marginea de sud-est a Berlinului, joncţiunea trupelor frontului I bielorus şi ale frontului I ucrainean.

In bîrlogul ei, fiara fascistă îşi trăia ultimele clipe.

...Sîntem într-una din primele zile ale lui mai 1945. Sub cerul Moscovei, luminat de rachete, răsună bubuiturile salvelor trase în cinstea armatelor biruitoare. Gîndurile şi simţămintele tuturor oamenilor sovietici s-au unit în aceeaşi bucurie: ostaşii sovietici au intrat în Berlin! ...S-au unit cu gîndurile milioanelor de oameni doritori de pace din lumea întreagă. La Moscova, bubuiau tunurile. Locuitorii ei aduceau prinos de recunoştinţă eroilor Armatei Sovietice, tuturor celor căzuţi pe cîmpul de onoare, pentru libertatea şi fericirea patriei lor sovietice, pentru fericirea şi libertatea ţărilor care zăceau sub cizma hitleristă.

Printre eroii pe care poporul sovietic i-a sărbătorit în această zi este şi pionierul erou Saşa Feodorov.

★

S-a înoptat. Pionierul Saşa Feodorov, împreună cu grupa lui, se strecoară de-a lungul zidurilor... Inima lui bate puternic, ca tictacul unei pendule... Trebuie să-şi îndeplinească misiunea. Trebuie să arunce în aer această casă blestemată, care a devenit cel mai puternic punct de rezistenţă al trupelor hitleriste din garnizoana Breslau.

— Mai jos, Alioşa, fii atent să nu-ţi zărească nemţii casca... Mai avem puţin şi am ajuns...

Incă patru salturi şi tuburile explozibile au fost aşezate la temelia casei.

— Mai aducem încă o dată pe atîtea şi apoi le dăm foc, le-a şoptit Feodorov tovarăşilor săi care-l însoţeau.

Dar cînd s-au întors cu al doilea transport de explozive, nemţii au deschis un foc ucigător. Pionierii n-au mai putut înainta.

— Nu-i nimic, le-a spus comandantul grupei. Eu cred că-i suficient şi prima cantitate de explozive pentru a-i îngropa pe fascişti de vii. Problema e cine se poate strecura prin pînza de gloanţe pentru a-i da foc.

— Am să încerc eu, tovarăşe locotenent, dacă-mi daţi voie.

— Bine, Feodorov, du-te! Am încredere în tine!

Feodorov şi-a îmbrăţişat tovarăşii de luptă şi a dat să plece.

— Stai, i-a spus locotenentul.

Feodorov s-a oprit. Locotenentul Klimov s-a apropiat de el, l-a sărutat pe frunte şi i-a şoptit: „Succes, Feodorov... pentru toţi... pentru Patria Sovietică".

Şi au rămas cu toţii aşteptînd cu inimile ticăind. Feodorov se strecură ca un şarpe... Apoi s-a pierdut în beznă. După două minute, s-a auzit o explozie puternică. Un stîlp de fum roşietic şi de praf s-a ridicat spre cer. Zidul principal al casei s-a prăbuşit şi mitralierele hitleriste au amuţit.

Cînd s-au apropiat de ruinele casei, tovarăşii i-au găsit pe Feodorov rănit. Bravul pionier n-a mai putut rosti decît atît:

— Tovarăşe locotenent,... de-acum drumul nostru este deschis...

Şi a leşinat în braţele locotenentului Klimov.

★

Mai 1945... Au sărbătorit cetăţenii Moscovei în aceste zile şi victoriile obţinute de cele 14 divizii romîneşti pe frontul antihitlerist.

In ordinul de zi al Comandamentului Suprem al Armatei Sovietice s-a spus, între altele:

„In luptele pentru cucerirea oraşelor Maleki, Bruk, Pricvidze, Bavance s-au distins trupele generalului-colonel Sunitov, generalului-locotenent Monogorov şi ale Armatei I romîne".

Minunată preţuire adusă ostaşilor romîni, care, alături de viteji ostaşi sovietici, s-au acoperit de glorie în luptele pentru zdrobirea definitivă a fascismului german.

Ne amintim cu mîndrie de cele 14 divizii romîneşti care au luptat şi au biruit alături de ostaşii sovietici.

Răsună ca un ecou în sufletele noastre pildele de eroism ale ostaşilor care şi-au vărsat sîngele pe pămîntul Ardealului, Ungariei, Cehoslovaciei, pentru ca noi să trăim astăzi într-o ţară liberă, fericită...

★

...Undeva, la poalele munţilor Tatra se află satul Mistrin. Unitatea din care făcea parte sergentul Grigore Petcu avea misiunea de a cuceri acest sat din mîna hitleriştilor.

Intr-o noapte, sergentul Petcu împreună cu soldatul Ciobotaru s-au strecurat de-a lungul uluceelor şi au pătruns în clădirea de cărămidă a primăriei. Au distrus doi mitraliori inamici, apoi s-au fortificat acolo. Hitleriştii au încercat să-i scoată din clădire, dar n-au reuşit. Ostaşii romîni s-au menţinut acolo timp de trei ceasuri, pînă le-a sosit ajutor.

Tovarăşii lor de luptă au găsit în jurul casei 20 de cadavre ale hitleriştilor nimiciţi de ostaşii romîni. A doua zi, a început lupta şi mai grea pentru cucerirea cotei 406.

— Luăm cota şi vom fi cu un pas mai aproape de victorie, le-a spus sergentul Petcu.

Dar cota este puternic întărită de duşmani, care domină tot terenul. Comandantul regimentului, sosit la companie, le explică ostaşilor necesitatea de a pătrunde prin spate în sistemul de fortificaţii inamic şi le spune că trebuie redusă la tăcere mitraliera. Abia atunci se va putea lua cota.

— Daţi-ne voie nouă, domnule maior, spuse sergentul Petcu.

Noaptea, şapte ostaşi, în frunte cu Petcu, se tîrîră pe brînci, înainte. In zorii zilei, cînd compania porni la atac de front, grupa, în frunte cu sergentul Petcu, pătrunsese în tranşeele inamicului. Sergentul Petcu şi oamenii lui îşi îndepliniseră excelent misiunea. Mitraliorii inamici fuseseră nimiciţi.

După această luptă, comandantul Marii Unităţi cita prin ordin de front... pe sergentul Petcu, care cu preţul sîngelui a cucerit cota.

Un aspect de la Expoziţia permanentă a relaţiilor militare romîno-ruse.

★

Sîntem mîndri că, în marea bătălie pentru cucerirea victoriei, şi ostaşii romîni, umăr la umăr cu ostaşii sovietici, şi-au adus contribuţia lor. Miile de ostaşi care şi-au dat viaţa în lupta împotriva fasciştilor au cimentat prin sînge frăţia de arme romîno-sovietică.

Ne amintim cu recunoştinţă şi de eroii armatelor aliate, care s-au jertfit în lupta pentru zdrobirea fiarei fasciste. Acum 11 ani, armatele sovietice şi americane, biruitoare în luptele contra hitlerismului, s-au întîlnit pe Elba. Ele au slăvit împreună pacea, năzuinţa cea mai fierbinte a omenirii.

Astăzi, popoarele lumii privesc cu bucurie cum pe arena internaţională suspiciunea face loc încrederii, cum norii ameninţători ai războiului încep să fie alungaţi, cum întîlnirile unor reprezentanţi ai marilor puteri au consecinţe favorabile pentru înseninarea atmosferei internaţionale în întreaga lume.

M. STOIAN
şi I. GOJA

Preşedintele Tito a plecat la Paris

BELGRAD 6 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitaţiei preşedintelui Republicii Franceze, René Coty, preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Tito, a plecat la 5 mai din Belgrad la Paris. El este însoţit de C. Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, de Iuje Villan, secretarul general al preşedintelui, generalul locotenent-colonel Miloş Şumonea, şeful cabinetului marelui stat major, şi de generalul maior Milan Jejel, aghiotantul preşedintelui.

Inainte de plecare, preşedintele a făcut o declaraţie pentru agenţiile France Presse şi Taniug.

Eu consider, a spus Tito, că această călătorie în Franţa nu are numai caracterul unei vizite de curtoazie. Ambele părţi intenţionează să aibă un schimb de păreri în diferite probleme privind atît relaţiile dintre cele două ţări, cît şi cele care prezintă un interes comun în politica internaţională. Sînt convins că tratativele noastre cu reprezentanţii Franţei vor fi rodnice şi utile, cu atît mai mult cu cît călătoria noastră în Franţa are loc într-o perioadă cînd în întreaga lume predomină părerea că numai prin contact direct şi prin schimb de păreri pot fi înlăturate multe probleme litigioase, ceea ce la rîndul său va contribui la îmbunătăţirea înţelegerii reciproce.

Ollenhauer spune NU colaborării cu P.S.U.G.

BERLIN 5 (Agerpres) — A.D.N. transmite: Conducerea Partidului social-democrat din Germania a dat publicităţii la Bonn declaraţia lui E. Ollenhauer, preşedintele Partidului social-democrat, ca răspuns la scrisoarea adresată lui de W. Ulbricht şi O. Grottewohl. In scrisoare se propune realizarea unei înţelegeri între Partidul Socialist Unit din Germania şi Partidul social-democrat (P.S.D.). In declaraţia sa, conducerea Partidului social-democrat respinge această propunere şi apreciază greşit unele fapte.

Comentînd declaraţia conducerii P.S.D., ziarul „Neues Deutschland", organul C.C. al P.S.U.G., scrie într-un articol redacţional următoarele:

Judecînd după această declaraţie se poate crede că unii membri ai conducerii P.S.D. nu cunosc suficient faptele reale privitoare la activitatea Biroului răsăritean al acestui partid. In declaraţia Partidului social-democrat, continuă ziarul, lucrurile sînt prezentate ca şi cum Biroul răsăritean nu ar fi o organizaţie de spionaj, ci o organizaţie politică. Or, numeroasele fapte publicate de noi, stabilite de organele judecătoreşti ale R. D. Germane şi confirmate de persoane care au colaborat cu Biroul răsăritean, dovedesc contrariul.

Este necesar, arată ziarul, să se menţioneze şi o altă inexactitate conţinută în declaraţia conducerii Partidului social democrat. In această declaraţie se vorbeşte despre „interzicerea Partidului social-democrat" pe teritoriul R. D. Germane. Este însă îndeobşte cunoscut că în R. D. Germană P.S.D. nu a fost interzis şi că în 1946 el s-a unit cu Partidul Comunist din Germania, formînd Partidul Socialist Unit din Germania. Unitatea obţinută în acest fel a permis clasei muncitoare, în alianţă cu ţărănimea muncitoare şi cu intelectualitatea, să ia în mînă puterea politică în R. D. Germană şi să obţină cuceriri politice, economice, sociale şi culturale la care oamenii muncii nu vor renunţa niciodată.

In ceea ce ne priveşte, subliniază în încheiere „Neues Deutschland", noi am luat măsuri concrete pentru a se ajunge la o înţelegere între partidele muncitoreşti, pentru a se realiza o slăbire a încordării. Muncitorii au dreptul să ceară ca Partidul social-democrat să ia la rîndul său măsurile corespunzătoare în această direcţie.

O firmă ce nu se poate schimba uşor

Vineri, la Paris, în palatul Chaillot s-a deschis noua sesiune a Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord (N.A.T.O.) La sesiune participă miniştrii Afacerilor Externe ai ţărilor membre ale alianţei militare nord-atlantice. Condiţiile şi atmosfera internaţională în care are loc actuala sesiune a Consiliului N.A.T.O. sînt mult diferite comparativ cu cele în care s-au desfăşurat lucrările sesiunilor anterioare. Pe de o parte este vorba de influenţa şi ecoul tot mai puternic stîrnit în lume de repetatele şi concretele acţiuni de pace întreprinse de U.R.S.S., iar pe de altă parte, de deosebirile de vederi manifestate în ultima vreme de guvernele participante la coaliţia atlantică, deosebiri de vederi care au accentuat contradicţiile existente în cadrul blocului N.A.T.O.

Sînt indici că actualele condiţii, actuala atmosferă internaţională vor imprima un anumit curs lucrărilor ce se desfăşoară la Paris şi că în orice caz dl. Dulles, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., va avea o misiune mult mai grea decît în alte dăţi cînd a venit în Europa.

Intr-adevăr, viaţa şi timpul au dovedit cît de potrivnică este organizaţia militară atlantică intereselor popoarelor şi intereselor păcii. Povara înarmărilor pe care ţările membre ale Blocului atlantic trebuiau s-o suporte a depăşit de mult limita suportabilă. Economia ţărilor europene membre ale N.A.T.O. a fost şi este serios zdruncinată. Dacă la început, aşa cum recunoştea însuşi Dulles într-un recent discurs, participanţii la N.A.T.O. „şi-au înăbuşit divergenţele", deoarece erau speriaţi de discuţiile despre aşa-zisa „primejdie a agresiunii sovietice", acest lucru nu mai e posibil astăzi. Poziţia Uniunii Sovietice, ca şi acţiunile ei îndreptate spre asigurarea şi apărarea păcii, a arătat nu numai popoarelor ţărilor apusene, dar putem spune şi unor guverne apusene, cît de lipsită de adevăr este ideea pretinsei agresiuni pregătite de U.R.S.S.

De aceea, divergenţele existente în rîndul membrilor N.A.T.O.-ului nu mai pot fi înăbuşite cu ajutorul vechilor metode. Departamentul de Stat al S.U.A. se pare că înţelege destul de bine acest lucru şi, ca urmare, este gata să încerce schimbarea firmei organizaţiei militare atlantice. Dulles anunţa, în recentul său discurs, că Uniunea Atlanticului de Nord va trebui să capete un caracter mai larg. Pe primul plan ar urma să fie nu colaborarea militară, ci colaborarea politică şi economică a statelor „atlantice".

La prima vedere, ideea ar părea atractivă. Dar această idee, ce urmează să servească ca nouă firmă N.A.T.O., îşi are dedesubturile ei. Şi aceste dedesubturi le dă în vileag, fără să vrea, probabil, ziarul „New York Herald Tribune", care scria că de acum înainte N.A.T.O. va trebui să dea guvernelor ţărilor participante la Blocul atlantic nu numai directive militare, ci şi „recomandări în privinţa acţiunilor politice comune". Prin urmare, N.A.T.O., în care rolul principal îl are S.U.A., ar urma să controleze economic şi politic activitatea aliaţilor Statelor Unite. Cele scrise de ziarul „New York Herald Tribune" pot fi completate cu declaraţia „binevoitoare" a lui Dulles privind dreptul unui stat membru al N.A.T.O. la independenţă. „Desigur, fiecare membru al N.A.T.O. — spunea Dulles — are anumite interese naţionale importante care uneori(!) pot reclama o opinie independentă". După Dulles, numai uneori se pot admite acţiuni independente statelor care fac parte din Blocul atlantic.

Declaraţia lui Dulles la sesiunea actuală clarifică şi mai bine punctul de vedere american. Dulles a propus să se elaboreze un plan pe 10 ani menit să înlocuiască „Planul Marshall", care după cum se ştie a servit S.U.A. ca mijloc de control economic şi politic asupra unor ţări occidentale.

Aşa stînd lucrurile cu dedesubturile noii firme pe care Departamentul de Stat al S.U.A. a pregătit-o pentru N.A.T.O., nu-i greu de presupus că arborarea ei va întîmpina opoziţie din partea reprezentanţilor celorlalte ţări participante la coaliţia atlantică.

Din prima şedinţă a Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord s-a văzut că declaraţiile făcute se deosebesc într-o oarecare măsură de declaraţiile agresive făcute în şedinţele anterioare. Mai mult, ministrul Afacerilor Externe al Franţei, Christian Pineau, a prezentat spre examinare un plan care prevede crearea unei organizaţii speciale pentru problemele dezvoltării economiei mondiale. Acest plan se deosebeşte de planul american. Propunerea franceză sugerează că organizaţia care urmează să se înfiinţeze trebuie să funcţioneze în afara N.A.T.O.-ului „pentru a nu fi considerată ca un nou instrument al războiului rece". Agenţiile de presă străine mai afirmă că miniştrii de externe francez şi englez au declarat lui Dulles că se vor opune ca N.A.T.O. să fie folosit în scopul distribuirii „ajutorului" pentru ţările slab dezvoltate. Distribuirea prin N.A.T.O. a „ajutorului" pentru ţările slab dezvoltate este tot o propunere americană care ar servi, chipurile, lărgirii caracterului Pactului atlantic. Prin aceasta, de fapt se urmăreşte crearea unei baze mai largi pentru acţiunile care încearcă să împiedice succesele politicii externe sovietice. De aceea se pare că cercurile conducătoare americane nu sînt de acord cu planul propus de reprezentanţii Franţei. După cum se desprinde din ştirile difuzate de agenţiile de presă apusene, planul francez şi celelalte propuneri privind activitatea economică a N.A.T.O.-ului vor fi studiate de o comisie specială. Rezultatele studierii lor se vor cunoaşte după circa şase luni. Este şi aceasta o formă de respingere a propunerilor care nu convin americanilor.

Toate acestea, plus discuţiile separate care s-au purtat şi se vor mai purta între miniştrii de externe prezenţi la Paris, discuţii care încearcă să rezolve contradicţiile dintre diverşii parteneri ai alianţei, arată o dată mai mult că la actuala sesiune a Consiliului N.A.T.O. lucrurile sînt destul de tulburi şi că diplomaţia americană, care încearcă să continuie politica „războiului rece" sub altă formă, va întîmpina rezistenţă.

Această rezistenţă care se întrevede nu-i exclus să ducă la o nouă agravare a contradicţiilor din sînul Uniunii Atlantice şi la o mai mare compromitere a ei în rîndul popoarelor. Chiar agenţia americană „United Press" recunoştea că participanţii la actuala sesiune „trebuie să facă faţă unor crize începînd cu cererea Islandei ca trupele americane să părăsească teritoriul ţării şi pînă la turburările din Cipru care asmut Anglia şi Turcia împotriva Greciei, periclitînd ancora de Est a pactului N.A.T.O." Dar, după părerea aceleaşi agenţii, problema cea mai grea rămîne tot orientarea N.A.T.O.-ului, în condiţiile create de prestigiul crescînd şi de puterea de atracţie a politicii sovietice de coexistenţă paşnică. Şi chiar o schimbare de firmă a N.A.T.O.-ului nu va rezolva această problemă.

Convorbiri între conducătorii socialişti francezi şi conducătorii P.C.U.S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: In zilele de 4 şi 5 mai la C.C. al P.C.U.S. au avut loc convorbiri cu delegaţia Partidului Socialist Francez, care a sosit zilele trecute la Moscova. La convorbiri au luat parte:

Delegaţia P.C.U.S., compusă din tovarăşii N. S. Hruşciov, A. I. Mikoian, M. A. Suslov, D. T. Şepilov, B. N. Ponomarev.

Delegaţia Partidului Socialist Francez compusă din tovarăşii Pierre Commin, Georges Brutelle, André Philippe, Robert Verdier, Marceau Pivert, Robert Coutant, Amadou Lamine-Gueye, Lucien Peyrasoles, Maurice Deixon, Charles Naveau, Oreste Rosenfeld şi Christian Caillret.

La convorbiri au fost de faţă tovarăşul M. B. Mitin, membru al C.C. al P.C.U.S. şi D. P. Şevleaghin, activist cu muncă de răspundere din aparatul C.C. al P.C.U.S.

Convorbirile care au durat cîteva ore s-au desfăşurat într-o atmosferă de prietenie şi de deplină sinceritate.

★

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 mai, delegaţia partidului socialist francez care vizitează U.R.S.S. la invitaţia C.C. al P.C.U.S. s-a împărţit în două grupuri. Un grup a vizitat Tribunalul Suprem al U.R.S.S. Oaspeţii s-au interesat de organizarea colegiului de avocaţi, de activitatea serviciului de consultaţii juridice şi a procuraturii. Membrii delegaţiei s-au interesat de asemenea de problemele în legătură cu apărarea acuzaţilor. La rîndul lor ei au povestit despre activitatea judiciară din Franţa.

Membrii delegaţiei au mulţumit reprezentanţilor justiţiei sovietice pentru expunerea amănunţită asupra activităţii Tribunalului Suprem, a procuraturii şi a colegiului avocaţilor.

Membrii delegaţiei s-au interesat de activitatea sindicatelor sovietice, îndeosebi de problemele asigurărilor sociale ale oamenilor muncii din U.R.S.S. La rîndul lor, delegaţii au vorbit despre sistemul asigurărilor sociale existent în Franţa şi despre politica partidului socialist în acest domeniu.

Celălalt grup de membri ai delegaţiei a vizitat Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S.

In seara zilei de 4 mai membrii delegaţiei Partidului Socialist Francez au participat la o întrunire a Secţiei prietenilor ştiinţei şi culturii Franţei.

Oaspeţii au fost salutaţi de scriitorul I. Ehrenburg.

Ilya Ehrenburg a propus să se facă un schimb de păreri asupra posibilităţilor de dezvoltare a legăturilor culturale dintre U.R.S.S. şi Franţa.

Membri ai delegaţiei s-au pronunţat pentru întărirea relaţiilor culturale între popoarele sovietic şi francez.

Oaspeţii francezi au subliniat marea însemnătate a unei astfel de forme de legături culturale cum este schimbul de studenţi.

Lărgirea acestui schimb, au spus ei, va duce, fără îndoială, la stabilirea unei mai bune înţelegeri între popoare.

Buletin meteorologic pentru zilele de 9, 10 şi 11 mai 1956

Vremea va fi răcoroasă şi cu cer mai mult senin, noaptea şi dimineaţa. Innourări mai accentuate se vor produce după amiază în regiunile de munte şi din sud-estul ţării, unde vor cădea averse de ploaie. Vîntul va sufla slab, pînă la potrivit, dinspre apus. Temperatura aerului — staţionară. Minimele noaptea coboară între 4—12 grade, iar maximele urcă ziua între 14-24 grade. La sfîrşitul intervalului, în nord-vestul ţării vremea, cu tendinţe de răcire, va deveni favorabilă ploilor. Solul va fi umed în stratul arabil. Temperatura solului la adîncimea de 5—20 cm la ora 8 dimineaţa va oscila între 11—15 grade.

Rectificare

In articolul intitulat: „Din practica creşterii vacilor de lapte în Danemarca" publicat în ziarul „Agricultura Nouă" Nr. 211 din 4 mai 1956, pag. a IV-a, coloana a V-a, paragraful 5, se va citi: o producţie record, pentru o vacă roşie daneză pe perioada vieţii ei este de 94.612 kg lapte cu 4,32 la sută grăsime, adică 4.085 kg grăsime de lapte.

Stăpînii noi ai pămînturilor din Weissenschirmbach

Pînă la eliberarea poporului german de sub jugul tiraniei hitleriste, pămînturile din jurul comunei Weissenschirmbach au aparţinut familiei baronului von Munchhausen. După eliberare, aceste pămînturi au fost împărţite foştilor argaţi ai baronului şi ţăranilor cu pămînt puţin din comună. Reforma agrară înfăptuită în partea Germaniei eliberată de Uniunea Sovietică deschidea astfel drumul spre o viaţă nouă şi ţăranilor muncitori din Weissenschirmbach. După reforma agrară, traiul foştilor argaţi şi dijmaşi de pe moşia baronului a început să se schimbe. In case, pe mese, bucatele s-au înmulţit, în dulapuri au început să-şi ia loc haine noi. Pe feţele ţăranilor înflorea voioşia caracteristică oamenilor deveniţi stăpîni pe munca lor.

Totuşi, cei ce trudiseră viaţa întreagă pe pămînturile baronului nu erau pe deplin mulţumiţi. Ii frămîntau gîndurile noi stîrnite în minţile tuturor ţăranilor muncitori de vîntul înnoitor ce începuse să bată şi în satele Germaniei democrate. Aceste gînduri, care le spuneau că altcum decît pe ogoarele lor mici îşi vor realiza dorinţa de a trăi mai bine, i-au făcut pe o parte din foştii argaţi ai baronului să ia hotărîrea la care-i îndemna partidul clasei muncitoare. In 1952, în luna lui cuptor, 48 de familii de noi împroprietăriţi au format o cooperativă agricolă de producţie.

Inceputurile noii vieţi colective n-au fost uşoare. Cele 48 de familii, ce-i drept, aduseseră în cooperativă 288 ha de pămînt. Dar de altele aveau puţine. Numai 14 vaci, 28 de porci şi cîteva unelte agricole mici. Munca unită şi bine organizată, sprijinul dat de stat şi de staţiunea de maşini şi tractoare i-au ajutat pe cooperatori să înfrîngă greutăţile începutului şi să facă din gospodăria lor comună o gospodărie fruntaşă, milionară. La sfîrşitul anului 1955, cooperativa avea, pe lîngă fondul indivizibil de 3.500.000 de mărci, o serie de construcţii noi, numeroase maşini agricole şi un sector zootehnic foarte dezvoltat.

Stăpînii noi ai pămînturilor din Weissenschirmbach aveau, la începutul anului 1956, peste 360 de taurine, din care 145 de vaci cu lapte, a căror producţie medie depăşeşte 3.600 de litri, 1600 de porci şi numeroase oi. Grajdurile moderne construite în ultimii ani au devenit neîncăpătoare. Bucătăria modernă pentru prepararea hranei animalelor e nesatisfăcătoare. De aceea, membrii cooperativei vor construi, cu ajutorul brigăzii speciale de construcţii, încă un grajd pentru taurine, 2 adăposturi încăpătoare pentru porci, a treia maternitate pentru scroafe, un nou adăpost pentru tineretul porcin şi încă o bucătărie modernă pentru pregătirea hranei porcilor.

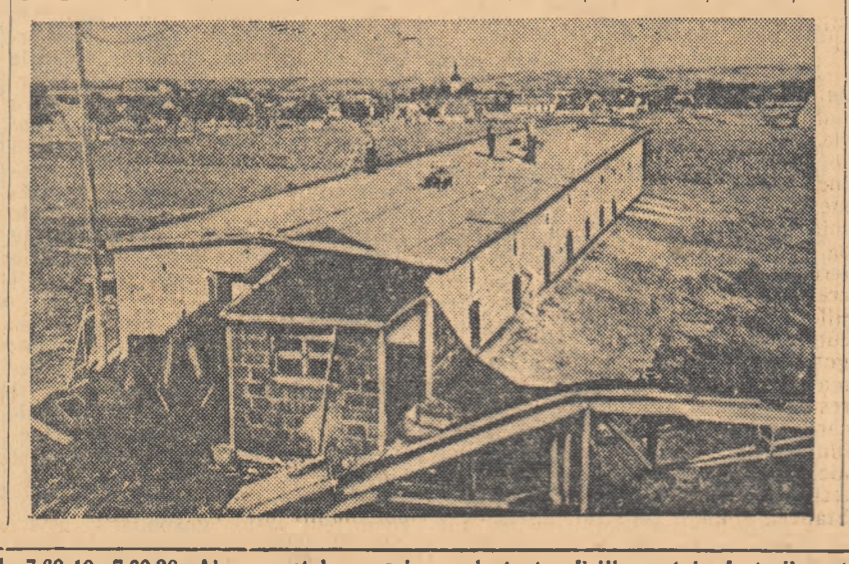
Cooperatorii din Weissenschirmbach au şi alte planuri. După ce au construit o stradă completă cu locuinţe noi, se pregătesc, cu sprijinul Academiei de Construcţii a R.D.G., să reconstruiască complet întregul sat. Şi chiar dacă planul pare îndrăzneţ, cooperatorii sînt convinşi că îl vor duce la îndeplinire. Forţa lor a crescut o dată cu posibilităţile lor materiale. Azi, cooperativa agricolă din Weissenschirmbach are 203 familii, a căror muncă unită a transformat satul ce aparţinea în trecut unui moşier, într-un sat cu oameni înstăriţi.

Lucrările de cîmp executate pe ogoarele cooperativei sînt mecanizate în proporţie de 97,2 la sută. Sînt mecanizate, de asemenea, majoritatea lucrărilor din sectorul creşterii animalelor. In fotografie, o parte a traseului funicularului ce transportă gunoiul de grajd la cîmp.

Hrana porcilor este transportată de la bucătărie cu ajutorul unui autocar electric.

Construcţia unui nou grajd pentru taurine este aproape pe terminate.

Eroul Muncii Gerhard Bode, preşedintele cooperativei, a venit în vizită la familia cooperatorului Fuge, care de curînd s-a mutat în noua sa locuinţă.

La creşă, viitorii cooperatori se bucură de îngrijire atentă şi plină de dragoste.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".